

© Juan de los Rios
A. P. Discipulo

M. TVLLII CICE-
RONIS FRAGMENTO-
RVM TOMVS
PRIMVS,

*

*Qui continet orationes, quarum
elenchus subsequitur.*

EX ANDR. PATRICII
secunda editione.

<i>Pro M. Tullio.</i>	<i>tionem.</i>
<i>Pro L. Varena.</i>	<i>De Rege Ptolemaeo.</i>
<i>Cum Lilybaeo decederet.</i>	<i>Pro P. Vatiniio.</i>
<i>Pro P. Oppio.</i>	<i>Pro M. Aemilio Scauro.</i>
<i>Pro C. Manilio.</i>	<i>Pro A. Gabinio.</i>
<i>Pro M. Fundanio.</i>	
<i>Pro C. Cornelio II.</i>	<i>Item Fragmenta</i>
<i>In toga candida.</i>	<i>orationum.</i>
<i>Pro Q. Gallio.</i>	
<i>De L. Othone.</i>	<i>Pro P. Quinctio.</i>
<i>De proscriptorum liberis.</i>	<i>Pro M. Fonteio.</i>
<i>Contra concionem Q. Metelli.</i>	<i>De lege Agraria.</i>
<i>De consulatu suo.</i>	<i>In L. Pisonem.</i>
<i>In Clodium & Cu-</i>	<i>Item ex commen-</i>
	<i>tariis.</i>

P R O M. T V L L I O.

O R A T I O I.

Decet principium..

*

Hoc iudicium sic expectatur, ut non vna
rei status, sed omnibus constitui putetur. Pri-
scianus lib. 6.

*

Fundum habet in agro Tigrino M. Tullius pa-
ternum. Quint. l. 4. c. 1.

*

Dico, vim factam à P. Fabij familia: aduersarij
non negant. damnum datum esse M. Tullio
cõcedis. vici vnam rem. v. hominibus arma-
ri: non negas. vici alteram. dolo malo: factum
negas. de hoc iudicij est. Victor. 1. de inuent.

*

Damnum passum esse M. Tullium, cõuenit mihi
cum aduersario. hominibus armatis rem esse
gestam, non inficiantur. à familia P. Fabij
commissam, negare non audent. iam dolo ma-
lo factum ambigitur. Marcianus Capella l. 5.

*

Quis hoc statuit vquam, aut cui concedi, sine
summo omnium periculo, potest, ut eum iure po-
tuerit occidere, à quo metuisse se dicat, ne ipse

post

Scilicet est habitudo. et
Sicut est habitudo. et
Sicut est habitudo. et

Posterior occideretur. Quint. li. 5. c. de refut.

*

Si quis furem occiderit, iniuria occiderit, quam-
obrem? quia ius constitutum nullum est. quid
si se zelo defenderit? (haud) iniuria, quid
ita? quia constitutum est. Rufinianus in
apophasi.

*

Cetera desunt.

P R O L. V A R E N O.

O R A T. I I.

Decet principium.

*

A M I C I deficiunt, cognati deserunt. Seuerian.

*

In inimicissima ciuitate vrgent, instant, inse-
quuntur studio, multitudine, pecunia, periur-
io pugnant.

*

C. Ancharius Rufus fuit è municipio Fulginate.
Prisc. l. 7.

*

* in praefectura Fulginate. Prisc. l. 7.

*

Cum iter per agros, loca sola faceret, cum Po-
puleno in familiam Ancharianam incidisse
dixerunt. deinde Populenum occisum esse, illi-
co Varenum rinctum adseruatum, dum hic

ostenderet, quid de eo fieri vellet. *Quinct.*
lib. 5. cap. 13.

*

Nam C. Varenus occidendo, Cnaeum vulne-
rando, & Salarium item occidendo cadit.
Quinct. l. 7. c. 1.

*

Tum C. Varenus, is, qui à familia Anchariana
occisus est. Hoc quaeso, iudices, diligenter at-
tendite. *Quinct. l. 4. c. 1.*

*

* L. ille Septimius diceret. etenim est ad
L. Crassi eloquentiam gravis, & vehemens,
& volubilis. Erucius hic noster Antonia ster-
est. *Prisc. l. 3. Quinct. l. 8. c. 3.*

*

Ea caedes si potissimum crimini datur, detur ei,
cuius interfuit, non ei, cuius nihil interfuit.
Prisc. l. 12.

*

Optio vobis datur, utrum velitis, casu illo iti-
nere Varenus esse usum, an huius persuasus
& inductus. *Quinct. l. 5. c. 10.*

*

Deum fidem. *Prisc. l. 7.*

*

Desunt reliqua.

CVM

CVM QVÆSTOR LI-
lybæo decederet.

ORAT. III.

Prima, & extrema desunt.

*

QVOD non detrectare militiam, sed defen-
dere provinciam iudicata est. *Fronto.*

PRO P. OPIPIO.

ORAT. IIII.

Decet principium.

*

VTRVM cum Cottam appetisset, aut cum
ipse sese conaretur occidere, telum ei è mani-
bus ereptum est? *Quinct. l. 5. c. 10.*

*

Quos educere inuitos in provinciam nõ potuit,
eos inuitos retinere qui potuit? *Quinc. l. 5. c. 10.*

*

At enim verisimile non est, tantum scelus M.
Cottam esse commentum. quid? hoc verisim-
ile est, tantum scelus Oppium esse cona-
tum? *Quinct. lib. 11. cap. 1.*

*

* quæstusque mecum est. *Fronto.*

*

Etenim multum posse ad salutem alterius, ho-

a 4

nori

noti multis: parum potuisse ad exitium, pro-
bro nemini fuit. Marcel. lib. 30.

*

O amorem mirum: ô benevolentiam singula-
rem. Quinct. l. 9. c. 2.

*

Cetera desiderantur.

PRO C. MANILIO.

ORAT. V.

*

Hoc ego non solum confiteor, verum etiam
profiteor. Nonius, Confiteor.

*

Nimirum desunt cetera.

PRO M. FVNDANIO.

ORAT. VI.

Deest principium.

*

NON modo hoc à Villio Annale, sed vix me-
hercule à Q. Mutone factum probari potest.
Prisc. lib. 7.

*

Esset ne id, quod Meno nunciasset. Prisc. 16.

*

Arcades se profelenos esse asserunt. Servius in
2. Georg.

12. Georg.

*

* Commissura * Servius in 9. Aeneid.

*

* puncta. * Acro in poet.

*

Descripsisti me eius necessarium, nostrum com-
peltorem? istum ipsum, cuius nunc studio,
& gratia tota accusatio ista munita est. Boët.
de desinit.

*

Plura desunt.

PRO C. CORNELIO I.

ORAT. VII.

*

VT ab Ioue optimo maximo, ceterisque dijs
deabusque omnibus opem, & auxilium pe-
tamus. Prisc. l. 6.

*

* versu à primo circiter CLXI.

Postulatur apud me pratoreum primum de pe-
cunijs repeiundis, prospiciat videlicet Comi-
nius, quid agatur, videlicet homines feneos
in medium, ad tentandum periculum, pro-
iectos. Asconius Pedianus.

*

Quid Metellus summa nobilitate, ac virtute,
cum bis iurasset, semel priuatim, iterum pri-
uatum

a

s

uatum

uatum parte publica legis deiectus est ratione, an vis, an veri suspensionem animi tollit. C. Curionis virtus, ac dignitas, & Q. Metelli adulescentia ad summam laudem omnibus rebus ornata. Afconius.

*

Legem, inquit, de libertinorum suffragiis, Cornelius C. Manilio dedit. quid est hoc? dedit, ait tult, an rogauit, an hortatus est? nam tulisse ridiculum est. quasi legem aliquam aut ad scribendum difficilem, aut ad excogitandum reconditam, que lex paucis his annis non modo scripta, sed etiam lata esset. Afcon.

*

In quo cum multa reprehensa sint, tum in primis celeritas actionis. Afcon.

*

Petuit tamen à me pretore maxima contestatione, vt causam Manilij defenderem. Afcon.

* veru à primo D C C C C I.

Nam cum is tribunus pl. duas leges tulisset in eo magistratu, vnam perniciosam, alteram egregiam, quod summa rep. non haesit, id ab illo tribuno abiectum est. bonum autem, quod summa rep. manet, id extra ordinem fuit. Afconius.

*

Alijs ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est, qui aliquid institui exere

exemplum disturbatorum iudiciorum perniciosissimum, temporibus suis accommodatissimum, meis alienissimum rationibus cupierant. Afconius.

* ver. circiter ∞ X I.

Possum dicere hominem summa prudentia clarum C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum retulisse. Possam & eiusdem Cottæ legem de iudicijs priuatis, anno postquam lata sit, à fratre eius (abrogatam) legem Liciniam & Mucian de civibus regendis video constare inter omnes, quam duo consules omnium, quos vidimus, sapientissimi tulissent, nou modo inutilem, sed perniciosam reip. fuisse. Afconius.

*

Quattuor omnino genera sunt, iudices, in quibus per senatū, more maiorū, statuatur aliquid de legibus. vnum est eiusmodi, placere legem abrogari, vt Q. Cæcilio, M. Iunio coff. que leges rem militarem impedirent, vt abrogarentur. alterum, que lex lata esse dicatur, ea non videri populū teneri, vt L. Marcio, Sex. Iulio coff. de legibus Licij. tertium est de legum derogationibus, quo de genere persæpe S. C. fiunt, vt nuper de ipsa lege Calpurnia, que derogaretur. Afconius.

*

Nihil senatui detraxisse Corneliam. Fronto. P. Afri

*

P. Africanus ille superior, ut dicitur, non solum à sapiētissimis hominibus, qui cum erant, verum etiam à se ipso sepe accusatus est, quod cum consul esset cum Ti. Longo, passus esset tum primum, à populari consensu, senatoris subsellia separari. Acon.

*Circa medium.

Est uti ius vetandi, cum ea feratur, quam diu ferendi transferuntur, id est lex* dum priuati dicunt,* dum sitella defertur, dum equatur sortes, dum sortitio fit, & si qua sunt huius generis alia. Acon.

*

Ex promulgatione trinumidinum dies ad ferendum, potestatis; venisset. Priscian. lib. 2.

*

Codicem attigit. Quint. lib. 5. c. 3.

*

*paullo post.

Vnum tamen, quod hoc ipso tribuno pl. factum est, praetermittendum non videtur: neque enim maius est legere codicem, cum intercedatur, quam sitellam ipsam cum ipso intercessore deferre; nec grauius incipere ferre, quam perferre; nec vehementius ostendere se laturum, inuito collega, quam ipsi collega magistratum abrogare; nec criminiosius tribus ad legem accipiendam, quam ad collegam reddendam priuatum

watum introocare. que vir fortis, huius collega, A. Gabinius in re optima fecit omnia, neque, cum salutem populo Rom. atq; omnibus gentibus finem diuturne captiuitatis, turpitudinis, & seruitutis afferret, passus est, plus vnius collega sui, quam vniuersae ciuitatis rocem valere, & voluntatem. Acon.

*

At enim de corrigenda lege retulerunt. Acon.

*

Idē, nisi haec ipsa lex, quam C. Cornelius tulit, obtulisset, decreuissem, id, quod palā iam isti defensores iudiciorum pugnauerunt, senatus non placere, id iudicium de Sylle bonis fieri. quam ego caussam longe aliter pretor in concione defendi, cum id dicerem, quod idem iudices postea statuerunt, iudicium a quore tempore fieri oportere. antea vero quam multarum rerum iudicia sublata sint, & quia scitis, praetereo, & ne quem in iudicium oratio mea reuocare videatur. Acon.

*paullo post.

Non Cn. Dolabella C. Volcatium, honestissimū virum, communi & quotidiano iure priuasset, nō denique homo illorum & vita & prudentia longe dissimilis, sed tamē nimis in gratificando iure liber L. Sisenna, honorum Cn. Corneliū possessionem ex edicto suo P. Scipionis adolescenti summa nobilitate, eximia virtute praedito,

prædito, dedisset. Quare, cum ambitum populus Rom. videret, & cum à tribunis pl. doce retur, nisi pœna accessisset in diuiores, exstitit qui nullo modo posse, legem hanc Cornelij flagitabat, illam, quæ ex S. C. ferebatur, repudiabat. idque viris doctissimus duorum consulum designatorum calamitate. Aſcon.

*

Repugnat enim, vt diuiores, quos honoris sui ministros esse voluerat, lege ambitus vellet asſigere. Marc. Cape.

*Paullo post.

Vt spectaculum illud duorum designatorum calamitate, re, & tempore salubre, ac necessarium, genere, & exemplo miserum, ac fœditum videremus. Aſconius.

*

Quid ego nunc argumentis tibi respondeamus posse fieri, vt alius aliquis Cornel. sit, qui habeat Philerotem. res (nota est) vulgare nomē esse Philerotis, Cornelios vero ita multos, vt iam etiam collegium constitutum sit. Aſcon.

*

At enim extremi, ac difficillimi temporis vocem illam, C. Cornelii consulem mittere cogisti qui rem p. saluam esse vellet, vt ad legem accipiendam adesset. Aſcon.

*

Ante vestros annos propter illius tribuni pl. temerit

meritatem posse adduci, vt omnino ne illius potestate abalienemur. * Qui restituerunt eam potestatem, alterum nihil vnum posse contra multos, alterum longe abesse. Aſcon.

*

Tanta igitur in illis virtus fuit, vt anno XVI. post reges exactos, propter nimiam dominationem potentium, se cederent, leges sacratas ipsi sibi restituerent, duos tribunos crearent, monstem illum trans Anienem, qui hodie mons Sacer nominatur, in quo armati confederant, eterne memoria causa confecerent. itaque auspiciato postero anno X. tribuni pl. comitijs curiatis creati sunt. Prisc. lib. 6.

*

Tum, interposita fide per tres legatos, amplissimos viros, Romam armati reuerterunt in Auentino confederunt. inde armati in Capitolium venerunt. decem tribunos pl. per pontificem, quod magistratus nullus erat, creauerunt. Etiam hæc recentiora prætereo, ponam principium iustissime libertatis Cassiam, qua lege suffragiorum ius potestatisq; conualuit, alteram Cassiam, qua populi iudicia firmavit. Aſconius.

*

Qui non modo cum Sylla, verum etiã, illo mortuo, semper hoc per se summis opibus retinendum putauerunt, inimicissimi C. Cotta fuerunt

runt, quod si consul paulum tribunis pl. non potestatis, sed dignitatis addidit. A. Con.

*

Quamdiu quidē hoc animo erga vos illa plebs erit, quo se ostendit esse, cum legem Arneliā cum Rosciam non modo accepit, sed etiam est flagitavit. A. Conius..

*

Memoria teneo, cum primū senatores cum equitibus Romanis lege Plotia iudicarent, hominem dū, ac nobilitati perinuisum Cn. Pompeium, caussam, lege Varia, de maiestate dixisset. A. Con..

*

Que intermissa compluris annos. Prisc. l. 7.

*

Num alicui gratificabatur, aut homini, aut ordini? Prisc. l. 8.

*

Caepum igitur per eos, qui agi volebant, desinit est per hunc, qui decepsit. Prisc. l. 10.

*

* circuitus rostris eijceruntur lapidibus homines. Prisc. l. 8.

*

* refertum tribunicijs legibus, exhaustum a quibus sit, ipsi sciunt. Aquila.

*

* qui eloquentia ceteris antecellit. Prisc. l. 10.
Demis

*

Demis medius fidius de his tormentis aliquantum malim. Fronto.

*

Ad miserrimum, crudelissimumque dominatum dedi patiamini. Fronto.

*

Cur nunc redeant, si tunc gratie concesserint. Fronto.

*

Quid, quod ne cum ijs quidē expertus es, quos duces operarum fuisse dixisti? Fronto.

*

Eiusmodi mihi duos laqueos in causa esse propositos, ut si me altero expedissem, tenerer altero. Fronto.

*

Aperuit fores scalarū. Acron Serm. Horat. lib. 1.

*

Legite, ut legebatis hinc intelligetis nulla tenuissima suspiciōe describi, aut significari Cornelium. Boeth. desinit.

*

Cetera desunt.

PRO C. CORNELIO II.

ORAT. VIII.

Desinitium.

b

P V G N

*

PVGNEM aperte contra nobilissimorum hominum voluntates? studia, consilia, cogitationesq; ne eorum aperiā? Aquila.

*

O callidos homines, à rem excogitatā, ò ingenia metuenda, testes dare volumus. quem quēlibet nostrum sefellit, ita vos esse facturos? Cicero. in oratore.

*

Num in eo, qui sunt hi testes, hesitatis? ego vobis edam duos. reliqui sunt de consularibus, inimici tribunicie potestatis. pauci præterea assentatores eorum, atq; assēctæ subsequuntur. Asconius.

*

Sed si familiariter ex Q. Catulo, sapientissimo viro, atq; humanissimo velim querere, veritas tandem tibi tribunatus minus probari potest. C. Cornelij, an, non dicam P. Sulpicij, non L. Saturnini, non C. Gracchi, non Tiberij: neminem, quem isti seditiosum existimant, nominabo, sed avunculi tui, Q. Catule, clarissimi, patrieque amantissimi viri, quid mihi tandem responsurum putatis? Ascon.

* post xx. versus à præcedenti.

Quid? avunculus tuus, clarissimus vir, clarissimo patre, avo, maioribus, credo, silentio, fauente nobilitate, nullo intercessore comparato, popu

10

lo R. dedit, & potentissimorum hominum collegijs eripuit, cooptandorum sacerdotum potestatem? Quid? idem Domitius M. Silanum, consularem hominem, quem admodum tribunus pl. vexauit? Ascon.

*

Hæc est controuersia eius/modi, vt mihi trib. pl. Cn. Domitius, Catulo M. Terpolius contemptissimum nomen electum esse exijs, qui tribuni pl. fuerunt. Ascon.

*

Nam neque me diuitia mouent, quibus omnes Africanos & Lælios multi venalicij mercatorumque superarunt, neq; vestis, aut calatum aurum & argētum, quo nostros veteres Marcellos Maximosq; multi eunuchi Syria Aegyptioq; vicerunt. neque vero mouent me ornamenta ista villarum, quibus L. Paullum, & L. Mummiū, qui rebus his urbem, Italiamq; omnem referferunt, ab aliquo videri perfacile Deliaico, aut Syro potuisse superari. Cicero. in Orat. Quinti, lib. 9. c. 4. Prisc. l. 10.

*

Quis tam abundans copijs? Prisc. l. 8.

*

Da enim mihi potestatem eos, qui tum affuerūt Cornelio, nominandi. Fronto.

*

Facite, vt facitis, qui ad causam adestis. Fronto.

b 2

Quid 1

*

Quid enim mihi certamen est cum accusatore,
aut contentio? Fronto.

*

Qui commodis populi R. lingua dantaxat et
voluntate consuluit. Fronto.

*

Expelleret à dispensantibus. Fronto.

*

Sed ad urbem dierum tres fuerunt complu-
rium. Fr.

*

Quam diligētes libertatis vos oporteat esse Fr.

*

Si vos huius fortunae paucorum odio ad iudica-
seritis. Fronto.

*

Extrema desunt.

CONTRA C. ANTONIVM

& L. Catilinam competitors, in
toga candida. ORAT. IX.

Deest principium.

*

DICOP. C. superiore nocte cuiusdam hominis
nobilis, & valde in hoc largitionis quaestua-
rii, & cogniti, domum Catilinā, & Antonium,
cum sequestribus suis, convenisse. A. Con.

Quem

*

Quem enim, aut amicum habere potest is, qui
tot ciues trucidauit, aut clientem, qui in sua
ciuitate cum peregrino negauit se iudicio a-
quo certare posse? A. Con.

*

(Nec) se iam tum respexit, cum grauissimis ve-
stris decretis absens notatus est. A. Con.

*

In iudicijs quanta vis esset, didicit, cum est abso-
lutus: se aut illud iudicium, aut illa absolutio
nominanda est. A. Con.

*

Quem, cum in Syllanis partibus fuisset, crudeli-
ter fecisse constat, quod Q. Caecilium, M. Vo-
lumnium, L. Tantalum occiderit. A. Con.

*

Populum vero, cum inspectante populo collum
secuit hominis maxime popularis, quanti fa-
ceret, ostendit. A. Con.

*

Me, qua amentia inductus est, ut contemneret,
constituere non possum. virum equo animo
laturum putauit? an in suo familiarissimo
non viderat, me ne aliorum quidem iniurias
mediocriter posse ferre? A. Con.

*

Alter pecore omni vendito, & saltibus prope
addictis, pastores retinet, ex quibus ait, se, cui
velit,

velit, subito fugitiuorū bellum excitaturum. alter induxit eum, quem potuit, vt repente gladiatores populo non debitos polliceretur, quos ipse consularis candidatus perspexit, & legit, & emis. presente populo Romano factum est. Aſcon.

*

Quamobrē augere etiam mercedes si vultis, Q. Mucium peruerti legem impedire, vt capis sententiam. C. O. S. sed ego ea lege contentus sum, qua duos consules designatos vno tempore damnari vidimus.

*

Te tamen, Q. Mucium, tā male de rep. existimares, moleste fieri, qui hesternodie me esse dignum consulatu negabas. quid? populus Romanus minus diligenter scit sibi constituere defensorem, quam tu tibi? qui, cum te foret L. Calenus ageret, me potissimum fortunarum tuarum patronum esse voluisti. & cuius tu consilium in tua turpissima causa delegisti hunc honestissimarum rerum defensorem populus Rom. auctore te repudiare potest? nisi forte hoc dicturus es quo tempore a L. Caleno furti delatus sis, eo tempore in me tibi parum auxilij esse vidisse. Aſcon.

*

Atque, vt istum omitam, in exercitu Syllano praedonem, in introitu gladiatorem, in victo-

ria

ria quadrigarium. Aſcon.

*

Te vero Catilina cōsulatū sperare, aut cogitare non prodigium, atque portentum est? a quibus enim petū? a principibus ciuitatis? qui tibi, cum L. Volcatius consul in consilio fuisset, ne petendi quidem potestatem esse vouerunt? a senatoribus? qui te auctoritate sua, spoliatum ornamentis omnibus, vinctum pene Africanis oratoribus tradiderunt? ab equestri ordine? quem trucidasti. a plebe? cui spectaculū eiusmodi tua crudelitas praebuit, vt nemo sine lacrima aspiciere, sine gemitu recordari posset. Aſcon.

*

Quod caput, etiam tum plenum animae, & spiritus, ad Syllam, & sq; ab Ianiculo ad eadē Apollinis, manibus ipse sis detulit. Aſcon.

*

Quid? tu potes in defensione tua dicere, quod illi ne dixerunt? quid tibi dicere non licebit. Aſconius.

*

Denique illi negare potuerunt, & negauerunt, tu tibi ne insidians quidē impudentia locum reliquisti, quare praecleara dicentur iudicia tu hisse si qui insidians Lusciū condemnarunt, Catilinam aboluimus consentem. Aſcon.

*

* auunculum tuum. Aſcon.

b 4

*Is

*

Is ergo negat ignarum esse, cum etiam illi, imperitos se homines esse, & si quem etiā interfecissent, imperatori, ac dictatori paruisse dicerent, ac negare quoque posse: Catilinam vero insidiari non posse. Aſcon.

*

Hanc tu habes dignitatem, qua fretus me contemnis & despicias? an eam quam reliqua vita es consecutus? cum ita vixisti, ut non esset locus tam sanctus, quo non aduentus tuus, etiam cum culpa nulla subesset, crimen afferret. Aſconius.

*

Cum deprehendere in adulterijs, cum deprehendebas adulteros ipse, cum ex eodem supra tibi, & uxorem, & filiam inuenisti. Aſcon.

*

* stupris se omnibus, ac flagitijs contaminavit, eade nefaria cruciavit, diripuit socios, leges, questiones, iudicia violavit. Aſcon.
Quid ego, ut violaveris provinciam, praedicantem concio populo Rom. clamante ac resistentem, ut te illic gesseris, non audeo dicere, quoniam absolutus es. mentitos esse equites R. falsas fuisse tabellas honestissimae civitatis existimo. meritum Q. Metellum Pium, mentitam Africam, vidisse puto nescio quid illos iudices, qui te innocentem iudicaverunt. O miser,

Chryſoſtomus
Chryſoſtomus

ser, qui non sentias, illo iudicio te non absolutum, verum ad aliquod severius iudicium, ac maius supplicium referuatum. Aſcon.

*

Prætereo illum nefarium conatum tuum, & pene acerbum, & luctuosum populo Rom. diem, cum Cn. Pisone socio, neque alio nomine, eadem optimatum facere voluisti. Aſcon.

*

An oblitus es, te ex me, cum praturam petere-mus, petisse, ut tibi primum locum concederem? quod cum sepius ageres, & impudentius à me contenderes, meministi me tibi respondere, impudenter te facere, qui id à me peteres, quod avunculus numquam impetrasset? Nescis me prætorem primum esse factum, te concessione cōpetitorum, & collatione centuriarum, & meo maxime beneficio, è postremo in tertium locum esse sublectum? Aſcon.

*

Qui posteaquam illo, ut conati erāt, Hispanien si pugiunculo ernels incidere civium R. non potuerit, duas vno tempore conatur in rempublicas distringere. Aſcon.

*

Hunc vos scitote Licinium gladiatorem iam im-misisse cupidum Catiline iudices, Quintum-que Curium, hominem questorium. Aſcon.

*

b 5 extre

extremum deest.

PRO QV. GALLIO.

ORAT. X.

Deest principium.

*

* vt clamor, vt conuiuium mulierum, vt symphonia cantus. Videbar mihi videre alios intrantes, alios autem exeuntes, partim ex vino vacillantes, partim hesternae potatione ositantes. versabatur inter hos Gallius vnguentis oblitus, redimitus coronis: humus erat immunda, lutulenta, vino, coronis languidulis, & spinis cooperta piscium. Aquil. & Quinct. l. 8. cap. 3.

*

An ista, si vera essent, sic à te dicerentur. Quinct. l. 2. cap. vltimo.

*

Tu istac M. Callidi, nisi fruges, sic ageres? praesertim cum ista eloquentia alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas, tuum negligeres? ubi dolor? ubi ardor animi? qui etiam ex infantium ingenijs elicere voces, & querelas solet. nulla perturbatio animi, nulla corporis, frons non percussa, non femur, pedis (quod minimum est) nulla supposito. itaque
(tan

(tantum absuit, vt inflammares nostros animos) somnum isto loco vix tenebamus. Cicero in Brut.

*

Ego te certo scio, omnes logos, qui ludis dicti sunt, animaduertisse. Nonius, logi.

*

* poëmatum. Carisius.

Cetera desunt.

DE L. OTHONE.

ORAT. XI.

*

Hic se istius via dedisset. Fronto.

*

Desunt reliqua omnia.

DE PROSCRIPTO-

rum liberis.

ORAT. XII.

Desunt cetera, praeter fragmentum, quod sequitur.

*

QVID enim crudelius, quàm homines honestis parentibus, ac maioribus natos à repub. submoueri? sed ita legibus Sylla continetur status civitatis, vt huius solutus, stare ipsa non possit. Quinct. l. 11. cap. 1.

* CON

*

CONTRA CONCIONEM

Q. Merelli.

ORAT. XIII.

Deest principium.

*

Sic enim, ut opinor, insequar fugientem, quoniam congre-
di non licet cum resistente. For-
tun. lib. 3.

* Permulsus, atque recreatus est. Prisc. l. 9.

*

* nisi eorum exitio, non requieturam. Prisc. lib. 10.

*

Ascendi in concionem, concursus est populi factus. Gell. l. 13. cap. 7.

*

Qui indicabantur, eos vocari, custodiri, ad se-
natum adduci iussi: in senatu sunt positi. Quint. l. 9. cap. 3.

*

Reliqua desunt.

DE CONSVLATV SVO.

ORAT. XIII.

*

QVO

QVORVM luxuries fortunata cęsa peperit.
Nonius, Census.

*

IN CLODIVM ET CV-
rionem.

ORAT. XV.

Desunt multa, nec quę restant, digeri
possunt in ullam ordinem.

*

Tv vero festivus, tu elegas, tu solus urbanus:
quem decet muliebris ornatus, quem incessus
psalterie, qui leuare vultum, mollire vocę po-
tes. Nonius.

*

Sed credo, postquam tibi speculum allatum est,
longe te a pulchris abesse sensisti. Non. Lon-
gus. Speculum.

*

Ac vide an facile tu fieri poteris, cum is factus
non sit, cui tu concessisti. Nonius.

*

Tunc, cum vinciretur pedes fascen, cum calan-
ticam capiti accommodares, cum strophio ac-
curate pracingerere. Non. Calantica.

*

Integritas tua te purgavit, mihi crede, pudor e-
ripuit, vita antea facta seruauit. Quint. l. 8. c. 6.

*

* Quibus

* quibus iste, qui omnia sacrificia nosset,
facile à se deos placari posse arbitrabatur.
Quinct. lib. 9. cap. 1.

*
Quo ex iudicio, velut ex incēdio, nudus effugit.
Quinct. li. 8. cap. 3.

*
Erras Clodi: non te iudices vrbi, sed carceri re-
seruarunt, neque retinere in ciuitate, sed ex-
silio priuare voluerunt. Quamobrem P. C.
erigite animos, retinete vestram dignitatem:
manet illa in repub. bonorum consensus: dolor
accescit bonis viris, virtus non est immutata:
nihil est damni factum noui, sed quod erat,
inuentum est in vnus hominis perdui iudi-
cio: plures similes reperti sint. Cic. lib. 1. Att.

DE REGE PTOLEMAEO.

ORAT. XVI.

Nisi vniciū id fragmentū esset, vix ipsam
orationis inscriptionem teneremus.

*
DIFFICILIS ratio belli gerēdi, at plena
fidei, plena pietatis. Aquila. Fortunat.
Marcian.

PROP. VATINIO.

ORAT. XVII.

Et ex hac etiam, id solum superest.

FACIO

FACIO quiddā, quod in Eunucho parasitus
uadet militi.

Vbi nominabit Phædriam, tu Pamphilam
Continuo, si quando illa dicet, Phædriam
Commissatum intromittamus: tu, Paphilam
Cantatum prouocemus. si laudabit hæc
Illius formam, tu huius contra, denique
Par pro pari referto, quod eam mordeat.

Sic peto à vobis iudices, vt quonā quidam no-
biles homines, & de me optime meriti, nimis
amant inimicum meum, meque inspectante,
sepe eum in senatu modo seuerè seducunt,
modo familiariter atq; hilare amplexantur:
quoniamque illi habent suum Publium, detis
mibi ipsi alium Publium, in quo possim eorum
animos mediocriter lacebitus, leuiter repun-
gere. Cicer. Epist. Fam. lib. 1.

*

PRO M. AEMILIO

Scauro.

ORAT. XVIII.

MAXIME fuit optandum M. Scauro, iudices,
vt nullo suscepto cuiusquā odio, sine offensa-
ne, ac molestia. Fortun. & August. in Rhet.

*

Nihil Sardos Appio gratius esse facturos, quā si
de Scauri fama detraxerint. Fronto.

* circa

*

*Circa versum à primo XL.

Sedit etiam populi iudicium, inquirente Cn. Domitio tribuno pl. Reus factus est à Q. Seruilio Cepione, lege Seruilia, cum iudicia penes equestrem ordinem essent, & P. Rutilio damnato, nemo tam innocens videretur, ut non timeret illa. Ab eodē etiam lege Varia, custos ille reip. proditiōis est in crimen vocatus, reatus à Q. Vario trib. pleb. est, nō multo ant. Aſcon.

*

Non enim tantum admiratus sum ego illum virum, sicut omnes, sed etiam præcipue dilexi. primus enim me, flagrantem studio laudis, in spem impulit, posse virtutem, sine præsidio fortunæ. quo contendisset, labore, & constantia peruenire. Aſcon.

*

Et quoniam cōgesta est accusatio magis aceruo quodam criminum, quam distinctione aliqua generum, & varietate. Seuer.

*

Bostrem igitur quandam dixit Norensem, fugientem è Sardinia Scauri aduentum. Seuer.

*

Prius illum sepultum, quam huic cenam esse sublatam. Seuer.

Si

*

Si me hercle, iudices, pro L. Tubulo dicerem, quem vn̄um ex omni memoria sceleratissimum, & audacissimum fuisse accepimus, tamen non timerem, venenum hospiti, aut conuiuæ si diceretur cenanti ab illo datum, cui neque heres, neque iratus fuisset. Aſcon.

*

Quæ quidem suspicio valuit etiam ob hanc causam, quod, cum agerent parentalia Norenſes. Aſcon.

*

Libertus patronum non occidit, sed duobus digitulis gulam obliſit. Porph. Sat. 2. l. 2.

*

Copys inops, gente fallax. Fronto.

*

Circa tertiam partem à primo.

Sic inquam se iudices res habet, neque hoc à me nouum disputatur, sed quaesitum ab alijs est. Aſcon.

*

Ille audiuimus, hoc vero meminimus, ac pane vidimus, eiusdem stirpis, & nominis P. Craſsum, ne in manus incideret inimicorum, se ipsum interemisse. Ac neque illius Craſsi factum superioris, iſdem honoribus vsus, qui fortissimus in bellis fuisset, M. Aquilius potuit imitari. Aſcon.

c. *pauli

* paullo post.

Quid vero? alterum Crassum temporibus eisdem, num aut clarissimi viri Iulij, aut summo ingenio praeclitus M. Antonius potuit imitari? Aſcon.

*

Cum dare nollet Arii, clam ex Sardinia effugere coactus. Prisc. lib. 6.

*

Arii, uxorem pellicaius dolore concitatus. Prisc. lib. 6.

*

* Arii uxorem. Prisc. lib. 7.

*

Circa medium.

Neque vero haec ipsa quotidiana res Ap. Claudium, illa humanitate, & sapientia praeditum, per se ipsa mouisset, nisi hunc Claudij fratris sui competitorum fore putasset, qui siue patricius, siue plebeius esset, (nondum enim certum constitutum erat) cum illo sibi contentionem fore putabat. Aſcon.

*

Quem purpura regalis non commouit, eum Satorum mastruca tentauit? Isid. li. 19. cap. 3.

*

Nos quoque de familia nobili, cum auctoritate orbis terrarum, sentire debemus. Marcol. li. 2.

*

post

Post duas partes orationis.

Nam, cum ex multis vnus ei restaret Dolabella paternus inimicus, qui cum Q. Caepione propinquo suo contra Scaurum patrem suum obſignauerat stateras, eas sibi inimicitias non susceptas, sed relatas. Aſcon.

* post tres partes orationis.

Preſertim, cum propinquitas, & celebritas loci suspicionem desidia tollat, aut cupiditatis. Aſconius.

*

Ego porro, qui Albanas habeo columnas, clitelis eas apportauit. Quinctil. lib. 5. cap. 13.

*

Domus tibi deerat? at habebas. pecunia superabat? at egebas. Incurristi amens in columnas, in alienos insanus insanisti, depressam, cecam, tacentem domum pluris, quam te, & quam fortunas tuas aestimasti. Quinctil. lib. 9. cap. 1. & 4.

*

* redimunt se ea parte corporis, propter quam maxime expetuntur. Seru. 1. Georg.

*

* ab ipsa stina mecum homines loquebantur. Seru. in Georg.

*

Retineret id, quod praecipue semper studuit. Fronto.

c 2

Hec

*

Hæc cum tu effugere non potuisses, contendes tamen, & postulabis, ut M. Aemilius, cum sua dignitate omni, cum patris memoria, cum aui gloria, sordidissima, leuissima, vanissima genti, ac prope dicam pellitis testibus condanetur. Asonius.

*versu à nouissimo C. L. X.

Vndique mihi suppeditat, quod pro M. Scauro dicam, quocumque non modo mens, verum etiam oculi inciderint. curia illa de grauissimo principatu patris fortissimoque testatur. L. ipse Metellus, auus huius, sanctissimos deos illo constituisse in templo videtur, in vestro conspectu iudices, ut salutem à vobis nepotii sui deprecarentur. Ason.

*

*vniuersæ. *Carissus lib. 2.*

*

Adij causas oratorum. Fronto.

*

De te recorder. Fronto.

*

Hoc nomine audito, quod per omnes gentes peruagatum est. Fronto.

*

In illa bona inuadere nullo modo potuisses. Fronto.

*

Plura non habemus.

PRO A. GABINIO.

ORAT. XIX.

Desunt cetera, præter hoc.

*

Ego cum omnes amicitias tuendas semper putavi summa religione, & fide, tum eas maxime, quæ essent ex inimicitijs reuocata in gratiam: propterea, quod integræ amicitijæ officium prætermisissum, imprudentiæ, vel (ut grauius interpretemur) negligentia excusatione defenditur: post reditum in gratiam, si quid est commissum, id non neglectum, sed violatum putatur, nec imprudentiæ, sed perfidiæ assignari solet. Hieronymus Apologia aduersus Rufinum.

Hinc deinceps ordine habentur, quæ ad eas orationes pertinent, quæ hoc tempore quidem exstant, sed ita, ut nonnulla in illis desiderentur.

AD ORAT. PRO P.

QUINCTIO.

*

*Turpis occulatio sui. *Vlpian.*

*

AD ORAT. PRO M.
FONTEIO.

*

Galli posthac dilutius potabunt, quod illi ventum esse arbitrabantur. Marcell. lib. 6.

*

Mater tua, dum vixit, ludum, postquam mortua est, magistros habuit. Quint. li. 6. c. 4.

*

Frumenti maximus numerus è Gallia, peditatus amplissima copia è Gallia, equites numero plurimi è Gallia. Aquila.

*

Cetera in ea, que inter reliquas orationes exstat. Aquila.

AD ORAT. DE LEGE
Agraria. Kal. Ian.
Deest initium.

*

PRAEDAM, manubias, sectionem, castra denique Cn. Pompeij, sedente imperatore, viri vendent. Gell. lib. 13.

*

Veniet igitur sub praecone tota Propontis, atque Hellepontus, addicetur communis ora Lyciorum, atque Cilicum, Mysia, & Phrygia item, conditioni legique parebunt.

*imber

*

*imberba iuuentute. Caris.

*

Cetera in ea, quæ exstat in senatu habita.

AD ORAT. IN L.
Pisonem.

PRO dj immortales, qui hic illuxit dies. Quint. lib. 9. cap. 4. & Diom. lib. 2.

*

Que te bellua ex vtero, non hominem fudit. Seruius.

*

In suber quidam fuit, id est mercator, & praco, is cum Romam, cum filia venisset, adolefcentem nobilem Casenini, hominis fortissimi filium, ausus est appellare, filiam collocavit. Afcen.

*

* Cum tibi tota cognatio in ferraco vehatur. Quint. lib. 8. cap. 3.

*

Circa versum à primo *

* quod minimum in te specimen ingenij, ingenij autem? imo ingenui hominis ac liberi, qui colore ipso patriam aspernaris, oratione genus, moribus nomen. Afcen.

Circa versum à primo LXXX.

Hoc non ad contemnendam Placentiam pertinet, unde se is ortum gloriari solet: neque

c 4

enim

enim hac mea natura fert, nec municipij præsertim de me optime meriti, dignitas patitur. Aſconius.

*

Hic cum ad Padum Placentie forte conſediſſet, paucis poſt annis in eam ciuitatem (nam tum erat ciuitas) aſcendit. prius enim Gallus dein Gallicanus, extremo Semiplacentinus haberi eſt cæptus. Aſcon.

*

Circa verſum à primo*

Latiorem pater tuus ſocerum, quam C. Piſo in illo luſtu, non ei filiam meam collocaui, quem ego, poteſtas cum omnium fuiſſet, vnum poteſtiſimum delegiſſem. Aſcon.

*

Proxime Pompeium ſedebam. Diomed. li. I.

*

*Ex Commentariis.
lib. XIII.*

*

*re vendita, iterum empta. Diomed.

*

M. T.

M. T. CICERONIS

FRAGMENTORVM TOMVS SECVNDVS,

*

Qui continet epiſtolas.

Ex Andr. Patricij ſecunda editione.

ELENCHVS EPISTOLARVM CICERONIS, quæ hoc tomo continentur.

Ad M. Titinium.

Ad Cornelium Nepotem lib. II.

Ad C. Caſarem lib. III.

Ad Caſarem iuniorem lib. III.

Ad C. Panſam lib. III.

Ad A. Hirtium lib. IX.

Ad M. Brutum lib. VIII.

Ad M. filium lib. II.

Ad Licinium Caluum.

Ad Q. Axium.

Ad Catonem.

Ad Cereliam.

Ad L. Plancum.

Incertarum epiſtolarum.

c 5

M. T.

M. TVLLII CICERONIS

AD M. TITINIUM

EPISTOLA.

*

QUIDEM memoria teneo, pueris nobis, primum Latine docere cepisse L. Plotium quemdam: ad quem cum feret concursus, quod studiosissimus quisque apud eum exerceretur, dolebam mihi idem non licere. continebar autem doctissimorum hominum aucleritate, qui existimabatur Graeco exercitationibus alio melius ingenia posse. Sueton. de Clar. Rhet.

*

Ad Cornelium Nepotem
epist. lib. I I.

*

ITAQUE nostri cum omnia, quae dixissemus, dicta essent, quae faceret, & breuiter, & acute locuti essemus, ea proprio nomine appellari dicteria voluerunt. Macr. l. 1. cap. 1. Satur.

*

Ad eundem, ex libro
incerto.

*

HOC restiterat etiam, ut à te scilicet aggrederer donis. Prisc. lib. 8.

*

Qui habet, vltro appetitur: qui est pauper, aspernatur. Prisc. ibid.

Quid?

*

Quid? oratorum quem huic antepones eorum, qui nihil aliud egerunt? quis sententijs aut acutior, aut crebrior? quis verbis aut ornatiior, aut elegantior? Suet. in Cas.

*

Neque enim quidquam aliud est felicitas, nisi honestarum rerum prosperitas: vel, ut alio modo definiam, Felicitas est fortuna, adiutrix consiliorum bonorum; quibus qui non vitur, felix nullo pacto esse potest. Ergo in perditis, impijsque consilijs, quibus Caesar vsus erat, nulla potuit esse felicitas: feliciorque, meo iudicio, Camillus exsulans, quam temporibus ipsidem Manlius, etiamsi id, quod cupierat, regnare potuisset. Marcel. lib. 11.

Ad C. Caesarem epist.
lib. I.

M. Cicero C. Caesari s.

*

BALBUM quanti faciam, quamque ei me totum dicauerim, ex ipso scies. Non. Dicare.

*

Tum cum ea, quae ab senatu, summo cum honore, consecutus. Non. Consequi. Honor.

*

Debeas odisse improbitatem eius, quia impudentissimum nomen delegerit. Non. Improbum.

Ut sci

*
*Ut sciret maiore cura tuenda esse, quae par-
 sunt. Non. Tueri.*

Ad eundem epist.
 lib. I. I.

*
vel quod locatio ipsa pretiosa. Non. Locare.

*
*Quod sapientes homines, ac boni putant. Non.
 Putare.*

*
*Neq; pro cauto, ac diligente se castris continuit.
 Caris. lib. I.*

*
*Sed ego quae monumenti ratio sit, nomine ipso
 admoneor. ad memoriam magis spectare de-
 bet posteritatis, quam ad praesentis temporis
 gratiam. Nonius, Monumentum.*

*
 Ad eundem epist.
 lib. II. I.

*
*QVAE si videres, non de exercitu retinendo
 rueri, sed eo tradito, aut dimisso. Non. Di-
 mittere.*

*
**amici nonnulli te contemni, ac despici, ac pro
 nihilo haberi senatum velint. Non. Con-
 temno.*

Ad eundem

*
 Ad eundem, ex lib.
 incerto.

*
*IAM amplitudinem, gloriamque tuam magno
 mihi ornamento fore existimo, quod me leuas
 cura. Non. Leuare.*

*
*Extrema vero nec quanta, nec qualia sunt, ver-
 bi consequi possum. Non. Consequi.*

*
 Ad Caes. iuniorem
 epist. lib. I.

Cicero Caesari iuniori s.

*PRIDIE non. Feb. cum ad te litteras mane de-
 dissem, descendi ad forum rogatus, cum reli-
 qui consulares sagati vellent descendere.
 Non. Sagum.*

*
** aut ad consules, aut ad te, aut ad Bru-
 tum adissent, his fraudi ne esset, quod cum
 Antonio fuissent. Non. additus.*

*
*Sed haec viderimus, cum legati responsa retule-
 rint. Non. Relatum.*

*
*Quasi si me ad id beneficium accerferes, quo per
 te me, vna cum repub. in libertatem vindicas-
 sem.*

sem. Non. Vindicare.

*

Roga ipsum, quemadmodum ego eum Arimini
acceperim. Non. Accipere. Rogare.

*

Sed cito pœnituit, domum redijt, ceteri cuncta
bantur. Non. Cunctari.

*

Erat opinio bona de Planco, bona de Lepido.
Non. opinio.

*

*neminem tibi profecto hominem ex omni-
bus aut anteposuissem umquam, aut etiam
comparassem. Non. Comparare.

*

Ex ceteris autem generibus tunc pecunia expe-
ditur, cum legionibus victricibus erunt, que
spopondimus, persoluenda. Non. expedire.

*

In singulis tegulis impostis sexcentis sexcentis
confici posse. Non. confectum.

*

Neres duceretur, scimus ut Hercules Antia-
nus in aliu locum tranfferetur. Non. Ducere.

*

Sed quod videret nomine pacis bellum inuolu-
tum fore. Non. Inuolucere.

*

Quod mihi, & Philippo vacatione das bis gau-
deo.

deo. nam & prateriu ignoscis : & concedis
futura. Non. Ignoscere & Concedere.

*

Itaque vereor ne ferociorem eum faciant tua
(tam) praclara iudicia telo. Non. Ferox.

Ad eundem epist. lib. II.

*

SE D ita locutus insulso est, ut mirum senatus
conuicium exceperit. Non.

*

In quo tua me prouocauit oratio, mea consecuta
est segnis. Non.

*

Bellum, ut opinio mea fert, (ex) consensu ciui-
tatis confectum iam habebemus. Non. Con-
fectum.

*

*cum constet Casarem Lupercis id rectigal
dedisse, qui ante poterat id constare? Non.
Constare.

*

Adest Alba nescio qui Clodius, quam tu resti-
tui iussisset, Ancone cum eo deieclus est ex se-
natus consulto. Deiecere.

*

*insolens, arrogans, iactans. Insolens.

*

Scriptum erat equestre pralium valde secun-
dum

dum, in his potius aduersum. Secundum.

*

Quem perisse ita de repub. merentem consulem
vehementer doleo. Meres.

*

Tu si meam fidem praestiteris, quod confido te
esse facturum. Praestare.

*

Cum iter facerem Claternam tempestate spur-
cissima. Spurcus.

*

Nihil omnino certi, nec locupletem ad hoc an-
torem habebamus. Locuples.

*

Antonius demens ante lucem paludatus. Pa-
ludatus.

Ad eundem epist. lib. III.

*

ITA QVE in eum palam vehementer est in-
uolatus. Non. Inuehi.

*

Ego autem antiquissimum Scythis oriundum
quibus antiquior latitia est, quam lucrum.
Nonius. Antiquus.

Ad eundem ex lib. incerto.

*

POSTHAC quod uoles à me fieri, scribito.
vincam opinionem tuam. Non. opinio.

*

Promissa

Promissa tua memoria teneas. Nō. Promittere.

*

Ad C. Panfam epist. lib. I.

M. Cicero C. Panfæ S.

DE Antiocho fecisti humaniter, quem quidem
ego semper dilexi, meque ab eo diligi sensi.
Non. Humaniter. Prisc. l. 15.

*

* quorum erupit illa vox, de qua ex te pri-
mum quiddam inaudieram. Non. Inaudire.

*

Ad eundem epist. lib. I I I.

*

NO S Ventidianis rumoribus concalcificimus.
Non. Concalcificare.

*

Ad A. Hirtium epist. lib. I I.

*

QVA in re si mediocriter lapsus sum, defendas
meum (id) tolerabile erratum. Non. Error.

*

Ad eundem epist. lib. v.

*

ET quoniam, ut hoc tempus est, nihil habeo
patriæ quod impertiam. Non. Impertio.

*

Ad eundem epist. lib. I.

*

DICIS quasi istuc intereat nescio, nisi tamen
d * erat

*erat mihi incundum seueriss, ne qui casum
perimeret superioris. Non. interfici.

*

Ad eundem ex lib. incerto.

*

C V Menim nobilitas sit, nihil aliud, quam co-
gnita virtus, quis in eo, quem veterascentem
videt ad gloriam, generū antiquitatem desi-
deret? Non. Vetustiscere à veterascere.

*

*Luta, & limum aggerebant. Nonius. Lu-
tum.

*

Ad M. Brutum epist. lib. v i i.

*

His contraria, atque parata, vt esse solent, ex-
pertus sum. cn. experiri.

*

Ad eundem epist. lib. v i i i.

*

E T quod te tantum amat, vt vel me audeat
prouocare. Non. doct. indag.

Hic erant ordine deinceps quinque epi-
stolæ collocandæ; quæ olim à Germa-
nis inuentæ, à multis postea aut plane
neglectæ, aut post epistolarum librum
ad Brutū reiectæ sunt. quas tamē & res
ipsa loquitur Ciceronis esse, & si aucto-
ritas querenda est, & Patricius, & Sigo-
nius

nus agnoscit; Manuius quidem, vt sus-
piciat etiam, & admiretur. Has habes in
volumine epistolarum ad Atticum no-
stræ editionis minima forma pag. 693.

*

Sic igitur facies, & me aut amabis, aut, quo cō-
tentus sum, diliges. Non. Amare, Diligere,
Contentus.

*

Veritus fortasse; ne nos in Catonem nostrum
transferamus illinc mali quid, & si argumen-
tum simile non erat. Quinct. l. 5. cap. 10.

*

Nam eloquentiam, quæ admirationem non ha-
bet, nullam iudico. Quinct. l. 8. cap. 3.

*

* & eū amorem, & eum, vt hoc verbo vtar,
fauorē in consilium aduocabo. Quinct. ibidē.

*

Ego cum in gratiam redierim cum Ap. Claudio,
& redierim per Cn. Pompeium, ego ergo cum
redierim. Quinct. l. 9. cap. 3.

*

Sermo nullus, scilicet, nisi de te. quid enim po-
tius? Tum Flavius. Erras, inquit, tabellarie,
& ego ibidem cravis inter cenam exeraui.
Quinct. ibid.

*

d. 2

Præfatio

Præstat enim nemini imperare, quam alicui
seruire. sine illo enim viuere honeste licet, cum
hoc viuendi nulla condicio est. *Quinct. ibid.*

*

Sim ne bonus vir, si hoc suadeam? minime. Sua
fortis enim est finis, utilitas eius, cui quisque
suadet. At recta sunt: quis negat? Sed non est
semper rectus in suadendo locus. *Quinct. l. 3.
cap. 10.*

*

Populo imposuimus, & oratores visi sumus.
Quinct. lib. 8. cap. 6.

*

Res mihi inuise vise sunt Brute. *Quinct. l. 6.
cap. 4.*

*

Ad M. filium, lib. 1.

*

Quæ effice, & elabora, ut excellas. *Priscian.
l. 8. & l. 10.*

*

Ad eundem lib. 11.

*

Cui ego, quibuscunque rebus potero, libentissime
me commodabo. *Non. Commodare.*

*

Ad eundem ex libro incerto.

*

Ceteris delitus. *Dion. l. 1.*

*Philo

*

Philosophiæ quidem præcepta noscenda, viuendum autem ciuilitate. *Lactan. l. 4. cap. 14.*

*

Ad Licinium Caluum epist.
lib. 1.

*

Tvli moleste, quod litteræ delitæ sunt mihi
à te redditæ. *Prisc. l. 9.*

*

Presentit animus, atque augurat quodam modo,
quæ futura sit suauitas. *Non. Auguro.*

Ad Q. Axium epist. lib. 1.

*

Ad M. Bibulum adierunt. *Fronto.*

*

Situ nos aliquid adiutare potes. *Fronto.*

*

Cæsar in consulatu confirmauit regnū, de quo
delitæ cogitabat. *Sueton. in Cæs.*

*

Ad Catonem epist.

*

Nec idcirco mihi desiderandam esse dignitatem
meam, quod eam multi impugnant, sed eo magis
recolendam, quod plus desiderant. *Nonius, Aufer, Plus & Multum.*

FRAGMENTA.

Ad Cerelliam epist.

*

HAEC aut animo Catonis ferenda sunt, dicit
Ciceroni stomacho. *Quinct. lib. 6. cap. 4.*

*

Ad L. Plancum epist.

*

NAM neque deesse reipublica volo, neque su-
peresse. *Gellius lib. 1. cap. 22.*

*

Ex epistola incerta.

*

DATA Lupercalibus, quo die Antonius Ce-
sari. *Quinct. lib. 9. cap. 3.*

*

Ne ulli sunt pedes faceti, ac delicij ingrediendi
mollis. *Quinct. lib. 6. cap. 4.*

*

M. T. CICERONIS FRA-
GMENTORVM TOMVS
TERTIVS,

Qui philosophica continet.

Ex Andr. Patricij secun-
da editione.

*

ELENCHVS PHILOSOPHI-
corum Ciceronis voluminum,
quæ hoc tomo conti-
nentur.

Oeconomica ex Xe-
nophonte lib. 1111.

Protagoras ex Plato-
ne.

De repub lib. VI.

De iure civili.

De augurijs.

Hortensius.

Laus M. Catonis.

De gloria lib. 11.

De consolatione.

De suis consilijs.

De virtutibus.

De notis.

Chorographia.

ITEM FRA-
GMENTALI-
brorum.

Academicorum.

De natura deorum.

De divinatione.

De legibus.

De fato.

Timæi ex Platone.

M. TVLLII CICERONIS
OECONOMICORVM
ex Xenophonte
lib. I.

*
HOMO ex eo numero hominum, qui apud nos hoc homine dignantur. Prisc. l. 8.

*
Maritale coniugium sic cōparatum est natura, ut non solum iucundissima, verum etiam utilissima vite societas miretur, & ne genus humanum temporis longinquitate occideret. propter hoc mas cum femina est cōiunctus: deinde ut ex eadē societate mortalibus adiutoria senectutis, nec minus propugnacula preparentur: tum etiam, cum victus, & cultus humanus non uti ferū in propatulo, ac siluestribus locis, sed domi sub tecto accurandus erat, necessarium fuit alterutrum foris & sub dio esse, qui labore, & industria compararet, intus, qui tectis reconderet atque custodiret: si quidē vel rusticari, vel nauigare, vel etiā alio genere negotiari necesse erat, ut aliquas facultates acquireremus. Cum vero paratæ res sub tectum essent cōgestæ, alium esse oportuit, qui illatas custodiret, & cetera conficeret opera, quæ domi deberent administrari: nam & fruges, & cetera alimenta terrestria indigebat tecto, & ouium ceterarumque pecudum

endum fetus atque fructus, clauso custodienda erāt, nec minus reliqua vrensilia, quibus aut alitur hominum genus, aut etiā excollitur. Quare cum & operam & diligentiam ea, quæ proposuimus, desiderarent, nec exigua cura foris acquirerentur, quæ domi custodiri oporteret, iure, ut dixi, à natura comparata est opera mulieris ad domesticam diligentiam, viri autem ad exercitationem strenuam, & ad extraneam: utaque viro calores & frigora perpetienda, tum etiam sinera, & labores pacis, ac belli, id est ruitationis, & militarium stipendiorum distribuit: mulieri deinceps, quod omnibus his rebus eam fecerat inhabilem, domestica negotia curanda tradidit. Et quoniam hunc sexum custodie & diligentie assignauerat, idcirco timidiorem reddidit, quam virilem: nam metus plurimum confert ad diligentiam custodiendi. Quod autem necesse erat foris, & in aperto victum querentibus nonnumquam iniuriam propulsare, idcirco virum quam mulierem, fecit audaciorem. Quia vero partis opibus æque fuit opus memoria, & diligentia, non minorem femine, quam viro, earum rerum tribuit possessionem. Tum etiam, quod simplex natura non omnes res commodas amplecti volebat, idcirco alterum alterius indigere voluit: quoniam, quod alteri deest, præ-

sto plerumque est alteri. Colum. lib. 11. cap. 1.

*

Nam vetus est prouerbium, paupertas est certissima cum alicuius indigeat, vii eo non posse. quia ignoscitur, ubi proiecitur iaceat, quod desideretur. itaque in re familiari laboriosior est negligentia, quam diligentia. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ dispositione, atque ordine, quod etiam ludicris spectaculis licet saepe cognoscere. Nam ubi chorus canentium, non ad certos modos, neque numeros praecantis magistris consensit, dissonum quiddam ac tumultuosum audientibus canere videtur. At ubi certis numeris ac pedibus, velut sacra conspiratione, consensit, atque concinit, ex eiusmodi vocum concordia, non solum ipsi canentibus, amicis quiddam et dulce resonat, verum etiam spectantes, audientesque letissima voluptate permulcentur. Colum. lib. 11. cap. 2.

*

Quid igitur pro deum immortalium, primum eam docebas, quæso. Donat. in Terent.

*

Preparatis idoneis locis, instrumentum, et suppellectilem distribuere cepimus: ac primum ea secreuimus, quibus ad res diuinas rite solemus: postea mundum muliebrem, qui ad dies festos comparatur, deinde ad virilem, ite die-

FINIS

rum solennium ornatum, nec minus calceamenta utriusque sexus convenientia, tum iam seorsum arma ac tela seponebantur: et in altera parte instrumenta, quibus ad lanificia vtuntur, post quæ ab cibum conficiendum vascula (ut assolent) constituebantur: inde, quæ ad lauacionem, quæ ad exornationem, quæ ad mensam quotidianam atque epulationem pertinerent, exponebantur: postea ex istis, quibus quotidie vtuntur, quod menstruum esset, seposuimus: quod annuum quoque, in duas partes diuisimus. nam sic minus fallit, qui exutus futurus sit. Hæc postquam omnia secreuimus, tum suo quæque loco disposuimus: deinde quibus quæuidæ seruati vtuntur, quæ ad lanificia, quæ ad cibaria coquenda et conficienda pertinent, hæc ipsa quæ, qui vt solent, tradidimus, et ubi ea ponentur, demonstrauimus, et vt salua essent, præcepimus. Quibus autem ad dies festos, et ad hospitium aduectum vtuntur, hæc primo tradidimus, et loca singula demonstrauimus, et cuique sua adnumerauimus, atque adnumerata ipsi ex scripsimus, eamque admonuimus, vt, quodcumque opus esset, sciret vade daret: et meminisset atque adnotaret, quid, et quando, et cui dedisset, et eum recepisset, vt quidque suo loco reponeret. Co. uel.

*

M.

M. TVLLII CICERONIS $\mathcal{C}$
economicorum ex Xenophonte
lib. II.

*

VTRVMNE Ischomache, in qua, si res familiarum desiderasset, mercari villicum tamquam fabrum, an ipse instituere consueuisti? Ego vero ipse instituo. Etenim qui me absente in meum locum substituitur, & vicarius mea diligentia succedit, is ea, quae ego, scire debet. Colum. lib. II. cap. I.

*

M. TVLLII CICERONIS $\mathcal{C}$
economicorum ex Xenophonte
lib. III.

*

NVLLO modo facilius arbitror posse neque herbas arescere, & interfici, neque terram ab sole percoqui. Non. In. et fici.

*

Cum vero affecta iam prope astate uuas a sole mitescere tempus est. Quinct. li. II. cap. 5. Non. profigare.

*

Neque ferit uitem, neque, quae sata est, diligenter colit, oleum, ficus, poma non hab. i. Maer. l. 3. cap. 20.

*

* apes in aluearium concesserunt. Caris. l. I.

* Cum

*

Cum ad Cyrum minorem, regem Persarum, praestantem ingenio, atque imperij gloria, Lyfander Lacedaemonius, vir summae uirtutis, uenisset Sardis, eique dona a socijs attulisset: & ceteris in rebus comisergeta Lyfandrum, atque humanus rex fuit, & ei quandam conscriptum agrum, diligenter constitum, ostendit. Cum autem admiraretur Lyfander & proceritates arborum, & directos in quincuncem ordines, & humum subactam, atque puram, & suauitatem odorum, qui efflarentur e floribus, tum dixit: Mirari se non modo diligentiam, sed etiam solertiam eius, a quo essent illa dimessa, a quo descripta, & Cyrus respondit: Atqui ego ista sum omnia dimensus, mei sunt ordines, mea descriptio: multa etiam uisarum arborum mea manu sunt sata. Tum Lyfander intus eius purpuram, & nitorem corporis, ornatumque Persicum multo auro multisque gemmis, dixit: Recte uero te Cyre beatum ferunt, quoniam uirtuti tuae fortuna coniuncta est. Cicero Seneca.

Haec quidem a Cicero, ex Xenophonte conuersa neque Patricius ipse audeat affirmare: quae tamen retinuimus, ne uideamur quem sequi auctorem instituumus improbare.

*

* Scro

*Scrobes. Seruius in 1. Geor.

M. TULLII CICERONIS
Protagoras ex Platone.

QV I D tu, vnde tãdem appares ò Socrate? an quidem dubium est, quin ab Alcibiade? Prisc. l. 6.

Nũc à vobis Protagora. & Socrate postulo, cõcedatis alter alteri & inter vos de huiusmodi rebus controuersemini, non concertetis. Prisc. l. 8.

Quæ igitur potest esse indignitas voluptatis ad molestiam, nisi in magnitudine, aut longitudine alterius vtrius posita? Prisc. l. 6.

Confirmandi genera compluria. Don. in Phor.

M. Tullij Ciceronis de
rep. lib. 1.

NVNTIATVM est venire. Lælium, domoque iam exisse. Fronto.

Eum quoque vt salutavit, propter Tuberonem iussit assidere. Non. propter.

*negotij

*negotij publici expers. Fronto.

Quare, si placet, deduc oro rationem tuam de celo ad hæc cituma. Non. Cituma.

*Quasi alius assimulare rempublicam. Diomed. lib. 1.

*expofitamque ad exemplum nostræ reipub. accommodabo ad eam, si potero, omnem illam orationem, que est mihi habenda de optimo ciuitatis statu. Non. Accommodatum.

Quam cum locis, manuque sepsissent, eiusmodi coniunctionem rectorum oppidum, vel urbem appellarunt, delubris distinctam, spatijq; communibus. omnis ergo populus, qui est talis cætus multitudinis, qualem exposui, ciuitas est; omnis ciuitas, que est constitutio populi, respectu publica. Non. Vrbs à ciuitate.

Vt ad eam urbem, quam incolas, possis adnare. Fronto.

*breui multitudo diuersa atque vaga, concordia ciuitas facta erat. August. ep. 5.

Cognoscere mehercule, inquit, consuetudinem istam, & studium, sermonemque. Non. Cognoscere.

*duas

*

* duos Romanos reges esse, quorum alter patrem non habet, alter matrem. Nam de Seruij matre dubitatur, Anci pater* Marcii Numæ nepos dicitur. Seneca li. 19. ep.

*

Tum (instituti) annui consules, tum demissi populo fasces. Non. dimittere.

*

* prouocationem ad populum etiam à regibus fuisse. Seneca li. 19. epist.

*

Horum enim seueritatem dicitur inhoruisse primum ciuitas. Non. Horrendum ab horridum.

*

Quem nos dictatorem dicimus, & in historia ita nominari legimus, apud antiquos magister populi vocatus est, quod qui ab illo nominatur, magister equitum est. Seneca li. 19. ep.

*

* Cn. Flavius fasces protulit. Cic. 6. Att.

*

Ipsa cognitio nos delectauit. Fronto.

*

Quomodo enim indicatur iste optimas? doctrina, artibus, studijs. audio, quando? Non. Aemulus.

* Sed

Tu ne pseudomenon, & soritam, & totam dialecticam aut illudis, aut increpas? Nonius. Increpito.

*

Quis te aut est, aut fuit vniquam in partiundis rebus, in definiendis, in explanandis prestior? Non. Pressum.

*

Malo vel vni paruum de officio libellum, quam longam orationem pro seditioso homine Cornelio. Lactan. lib. 6. cap. 2.

*

Nam quod vereris, ne non conueniat nostris atatibus ista oratio, que spectat ad hortandum. Non. Conuenire.

*

Aut tibi id ipsum peruertendum fuit, quod tu ne attigisti quidem: aut quasi eius partes, membra quedam, cadende. Non. Cadere.

*

Quid tu, inquam, soles, cum rationem ab dispensatore accipis, si era singula probasti, summam, que ex his confecta sit, non probare? Non. Aera.

*

Itaque tibi concedo, quod in duodecim scriptis solemus, vt calculum reducās, si te alicuius dati pœnitet. Non. Scripta.

*

g :

Quare e

Quare egredere queso, & gratificare reipub.
Non. Gratificari.

* nihil tamen esse, in quo se animus excel-
lens tollat. Non. Tollere.

* Captus me fortasse, inquit, tu putas, & id quod
nollem, confiteri coactus. Non. Capere.

* An cum videat me, & meos comites, fortitudi-
nem, magnitudinem animi, patientiam, con-
stantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subdu-
cat? Non. Subducere.

* ut ait Ennius: Refugiat timido sanguem,
atque exalbescat metu. Prisc. lib. 6.

* Itaque nec in philosophia cuiquam cessit, &
vite gravitate prestitit. Non. Prestare.

* magnitudo animi, patientia laborum, mor-
tis denique contemptus. Non. Contemptus.

* ut ea sibi ratio vera restituat, quæ consue-
tudo vitiosa detraxerit. Non. Detrahere.

* Consolabitur eum magnitudo animi, & hu-
manarum opinionum alta quedam despectio.
Non. Despicere.

Habet

* Habet enim ipsam certam definitam viam, &
ex ea nullis vitijs, & erroribus depravata
deducitur. Non. Deductum.

* deinde imitator, ut sibi quidem videtur,
naturæ mos vindicat. Non. Vindicare.

* Imbecillis autem est pudoris magister timor,
qui si quando paululum aberraverit, spe im-
punitatis exsultat. Non. Exsultare.

* Sufficit ad gloriam benefacti conscientia. Ser-
vius in 9. Aeneid.

* Tum intelligas, quam illud non sit necessarium,
quod redundat. Nonius, Redundo.

* ad iuvenilem libidinem. Copia volupta-
tum gliscit illa, ut ignis oleo. Non. Glisco.

* Hi nostri amici verecundantur capti splendore
virtutis. Non. Verecundantur.

* Orate, homini ditissimo, amantissimo, delicatis-
simo, neque ad voluptatem quidquam desinit,
neque ad gratiam, neque ad bonam, integram-
que valetudinem. Nam & prædijis questuosis-
simis, amicis iucundissimis, quantum libuit,

abundavit, & illis omnibus aptissime ad salutem corporis vsus est: eiusque (vt breuiter statum explicem) omne institutum, voluntatemque omnem successio prospera consecuta est. August. de Vita beata.

*

Primus balneola suspendit, inclusit pisces. Non. Balnea.

*

* & amantitate summa perfructus est. Prisc. lib. 10.

*

* sollertiamque eam posset, vel in tegulis profeminare, ostreas. Nonius. Ostrea.

*

Vixit ad summam senectutem valetudine optima. Non. Summus.

*

Voluptates autem nulla ad res necessarias inuitamenta afferunt senibus. Non. Inuitare.

*

An vero voluptates corporis expetende, quae vere & grauiter à Platone dicte sunt illecebre esse atque esse malorum? quae enim confectio est valetudinis, quae deformatio colorum, & corporis, quod turpe damnum, quod dedecus, quod non euocetur, atque eliciatur voluptate? cuius motus vt quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae. congruere enim cum cogit

cogitatione, magna voluptas corporis non potest. quis enim, cum vtatur voluptate ea, qua nulla possit maior esse, attendere animo, inire rationem, cogitare omnino quidquam potest? quis autem tantus est gurgis, qui dies & noctes sine vlla minimi temporis intermissione velit ita moueri suos sensus, vt mouentur in summis voluptatibus? quis autem bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis à natura voluptates datas? Augu. contra Pelag. 4. Non. Confectum.

*

* tunc obsequatur naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret. August. contra Pel. lib. 5. cap. 5.

*

Et qui expectat, pendet animi, quia semper, quid futurum sit, incertum est. Non. Vbi genitium pro ablatiuo.

*

Et ceteris quidem in rebus, in quibus peccata non maxime differunt, noxias tamen nisi sciunt, attingunt. Non. Noxia à noxa.

*

Vt igitur domitores equorum non verbera solum adhibent ad domandum, sed cibum etiam sepe subtrahunt, vt fame debilitetur equuleorum nimis effrenata vis. Non. Equuleus.

*

mandum est, quo magis hi fuerint semper in suo cursu, id est, in ratione, & inuestigandi cupiditate, & quo minus se admiscuerint, atque implicauerint hominum vitijs, atque erroribus, hoc illis faciliorem ascensum & reditum in caelum fore. Quapropter ut aliquando terminetur oratio, si aut extinguatur tranquille volumus, cum his artibus vixerimus, aut si ex hac in aliam haud paullo meliorem domum sine mora demigrare, in his studijs nobis omnium opera, & cura ponenda est. August. lib. 14. cap. vlt. de Trinit.

*
M. Tullij Ciceronis laus
M. Catonis.

*
*pronepos M. Catonis Censorij. Gellius
lib. 13. cap. 18.

*
Contingebat in eo, quod plerisque contra solet, ut maiora omnia re, quam fama viderentur; id quod non sepe euenit, ut expectatio cognitione, aures ab oculis vincerentur. Mac. lib. 6. cap. 2.

*
M. Tullij Ciceronis de
Gloria lib. 1.

*
IN Tusculanum mihi nunciabantur gladiato-
rij sibi

rij sibili. Carisf.

*
Oppidorum appellationem & surpatione appella-
tam esse existimo, quod opem darent. Festus
lib. 13.

*
M. Tullij Ciceronis de
Gloria lib. 1.

*
Apud eundem poetam Ajax cum Heclore con-
grediens depugnandi causa agit, ut sepeliat-
tur, si sit forte victus, declaratque se velle, ut
suum tumulum multis etiam post saeculis pra-
tereuntes, sic loquantur:

Hic situs est vix iam pridem lumina linquens,
Qui quondam Hecloreo percussus cecidit ense.
Fabitur hoc aliquis, mea semper gloria viuet.
Gell. 15. c. 6.

*
Quo stante, & incolume. Carisfius.

*
M. Tullij Ciceronis de con-
solatione liber.

*
CRANTOREM sequor. Plinius praefat.

*
Idcirco nati sumus, ut scelerum poenas lucremus.
Lactant.

Lactant. li. 3. cap. 18.

*

Non nasci longe optimū, nec in hos scopulos incidere vitæ: Proximum autem, si natus sis, quamprimum mori, & tanquam ex iucendio effugere fortuna. Lact. l. 2. cap. 19.

*

Sed nescio, qui nos teneat error, aut miserabilis ignorantio veri. Lact. lib. 3. cap. 14.

*

Animorum nulla in terris origo inueniri potest. Nihil enim est in animis mistum, atque concretum, aut quod ex terra natum, atque fictum esse videatur; nihil ne aut humidum quidem aut stabile, aut igneum. his enim in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat, quod & præterita teneat, & futura provident, & complecti possit præsentia: quæ sola divina sunt. Nec inuenitur unquam unde ad hominem venire possint, nisi à deo. Singularis est igitur quedam natura, atque vis animi, seu mens ab his rebus, notisque naturis. Ita quidquid est illud, quod sapit, quod vult, quod riget, caeleste, & diuinum est, ob eamque rem æternum sit necesse est. Nec vero deus ipse, qui intelligitur à nobis, alio modo intelligi potest, nisi mens soluta quedam, & libera, segregata ab omni creatione mortali, omnia sentiens, & mouens
ipsa

ipsaque prædita motu sempiterno. Cice. Tusc. 1. Lact. de Ira, cap. 10. iustit. lib. 1. cap. 5.

*

Cum vero & mares, & feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus, & eorum in urbibus, atque agris augustissimæ templæ veneremur, assuetamur eorum sapientie, quorum ingenijs, & inuentis omnem vitam legibus, & institutis excelsam constitutamque habemus. Quod si vllum unquam animal consecrandum fuit, illud profecto fuit. si Cadmi, aut Amphitryonis progenies, aut Tyndari in cælum tollenda fuma fuit, huic idem honos certe dicandus est. quod quidem faciam, teque omnium optimam, doctissimamque, approbantibus dijs immortalibus ipsis, in eorum cœtu locatam, ad opinionem omnium mortalium consecrabo. Lact. l. c. 15.

*

Non enim omnibus quidem illi sapientes arbitrati sunt eundem cursum in cælum patere. Nam vitijs, & sceleribus contaminatos deprimi in tenebras, atque in cærno iacere docuerunt; castos autem animos, puros, integros, incorruptos, bonis etiam studijs, atque artibus expolitos, leni quondam ac facili lapsu ad deos id est ad naturam sui similem peruolare. Lact. lib. 3. cap. 19.

*

Cedo

Cedo, & manum tollo. Laet. lib. 3. cap. 28.

*

M. Tullij Ciceronis liber de suis
consiliis, vel expositio
suorum confi-
liorum.

*

SED vt aliqua similitudine adductus, maxi-
mū minima conferam, vt cum vinolenti ado-
lescentes tiliarum etiam cantu, vt fit, instin-
cti, mulierū pudica fores frangerent, admo-
nuisse cibicimam, vt spondeam caneret, Pytha-
goras dicitur: quod cum illa fecisset, tarditate
modorum, & grauitate cantus illorum furen-
tem petulantiam resedisse. Boeth. li. music.

*

M. Tullij Ciceronis de vir-
tutibus liber.

*

ILLVD neuiquam probares. Caris. lib. 1.

*

M. TVL

M. TVLLII CICERONIS
DE NOTIS LIBER.

N adprobat	W modestus	L pistola
✓ comprobat	L immodestus	L littera
V improbus	M modicus	L littera
✓ probus	W immodicus	E syllaba
✓ probitas	M commodus	✓ tempus
✓ improbitas	✓ incommodus	✓ per tempus
B probabilis	D accomodat	✓ per idem tempus
✓ reprobat	T in modum	✓ temporalis
X modus	T ad modum	X extemporalis
M modulus	W quemadmodū	V homo

In librum de notis.

DE EO libro quem de notis inscrip-
pisse videtur, sic tradit Io. Titemi-
us scriptor ecclesiasticus in Polygraphia,
pluribus in locis. M. inquit, Tullius Cice-
ro facundus Rom. orator librum scripsit,
non parua quantitatatis, notarum ad fi-
lium, quem sanctus Cyprianus Carthagi-
niensium praesul, & martyr, multis, & no-
tis, & dictionibus ampliauit, in modum
scilicet dictionarij, vbi secundum ordinem
ponuntur primo characteres siue nota,
postea

postea dictiones per eosdem characteres designata: ita ut dictio quæuis per notam sibi significaretur præpositam. Rarus est codex, inquit, & à me semel duntaxat repertus, vilique pretio emptus. Nam cum anno dominicæ natiuitatis M. C. D. X. C. V. I. bibliothecas plures, librorum amore, perlustrarem, reperi memoratum codicem in quodam ordinis nostri monasterio nimia vetustate neglectum, proiectum sub puluere atque contemptum. Interrogavi abbatem doctorem iuris, quanti illum æstimaret. respondit Sancti Anselmi parua opuscula nuper impressa illi præferrem. Ad bibliopolas adij, postulata Anselmi opuscula pro sexta floreni parte comparavi: Abbati, & monachis gaudens tradidi, & iam prope interitum actum codicem liberaui. Deceuerat enim pergameni amore radendum. Ego autem, inquit, librum etiam hætenus habeo integrum, & incorruptum, quem nusquam vidi alibi. His notis autem, inquit, tam Tullianis, quam à Cypriano adiuuentis, biennio post in bibliotheca maioris ecclesiæ Argentinens. reperi totum Davidis Psalterium exaratum: nisi quod liber inscriptionem, ab ignaro quodam præpositam haberet,
Psalte

Psalterij in Armenica lingua: cum inscribendus esset, Psalterium Davidis regis Latinum, notis Tullianis descriptum. Et si autem earum notarum tanta esset in illo libro copia, ut omnino ad scribendum omnia, quæcunque Latino sermone uolueris, sufficere viderentur, tamen is paucas duntaxat notas subiecisse se scribit, ut ex iis forma reliquarum videri ac cognosci possit.

approbat   improbus
comprobat   probus

Hæc nos sere ad verbum ex Tritemio. Quæ sane vel inde etiam possunt videri verisimilia, quod Plutarchus scribit in Catone, Ciceronem scriptoribus breues quasdam notas præscripsisse, quibus Catonis de coniuratis oratio exciperetur. Ego tamen magnopere vereor, ne is sit liber, cuius non Cicero ipse, sed Tullius Tiro Ciceronis libertus auctor extiterit: qua de re scribit Eusebius in Chronicis, Olympiadis cxciiii. anno iiii. Sane enim Tironem hunc complures libros reliquisse testatur Gellius lib. xiiii. cap. ix. Omnino autem veteres ipsos in scribendo breuibus quibusdam notis usus fuisse, idque non solum eiusmodi, cum primis litteris, ut ait Iustinianus noster, verba,

verba, & nomina notarentur, sed etiam obscurioribus quibusdam, & quæ à paucis dumtaxat consiciis legi intelligique possint, aliunde affatim peti potest. Has sane eiusmodi notas litteras non esse, notat Paullus lib. x. l. i. ad edictum, scribere Pedium libr. x. v. ad edictum. vide D. de bon. poss. leg. v. i.

M. Tullij Ciceronis Chorographia.

I B I quercorum rami ad terram iacent, ut sues quasi capræ ex ramis glande pascantur. Prisc. lib. 6.

Quæ deinceps sequuntur his Ciceronis scriptis, quæ supersunt manca, & mutilata sunt adijcienda.

Ad M. Tullij Ciceronis ad Varro-
nem Academicorum
lib. 1.

Q U I D autem stomachetur Mnesarchus, quid Antipater digladietur cum Carneade tot voluminibus? Non. Digladiari.

Ad lib. 1. 1. Academicorum
Ad Varro-
nem.

Q U I

Q U I enim serius honores adhamauerunt, vix admittuntur ad eos, nec satis commendati multitudini possunt esse. Nonius, Adhamare.

Frangere auaritiã, scelera ponere, vitam suã exponere ad imitandum iuuentuti. Nonius, Exponere.

Quid? luna quæ lineamenta sunt potes ne dicere, cur eius nascentis alias hebetiora, al ias acutiora videantur cornua? Non. Hebes.

Quid? mare non ne ceruleum? at eius vnda, cū est pulsa remis, purpurascit, & quidem aqua tinctum quodammodo, & infectum. Non. Purpurascit.

Quid tam planum videtur, quam mare? ex quo etiam æquor illud poëtæ vocant. Non. Æquor.

Quibus etiam alabaſter plenus vnguenti putere videatur. Non. Alabaſter.

Alius adultis, alius senibus, alius ægris, alius siccis, alius vinolentis. Non. Siccum.

Si quando enim nos demersimus, ut qui vrinantur, aut nihil superum, aut obscure admodum
b cerni

cernimus. Non. Urinari.

*

Atqui, si id crederemus, non egeremus perpendi-
culis, non normis, non regulis. Non. Per-
pendiculi.

*

Cū ouum inspexerant, que gallina peperisset,
dicere solebant. Nonius, Gallina.

*

Opera affixa. Diomed.

*

Ad lib. III. Academicorum
ad Varronem.

*

IN tanta animalium varietate hominē ut soli
cupiditas ingeneraretur cognitionis & scien-
tiæ. Non. Ingenerari.

*

Aliqua potestas si sit, vindicet se in libertatem.
Non. vindico.

*

Digladari autem semper, depugnare cum faci-
norosis, & quidam, quis non cum miserrimi-
um, tum etiam stultissimum dixerit? Non.
Digladari.

*

Et ut nos nunc sedemus ad Lucrinum, piscien-
losque exultantes videmus. Non. Exultio.

*Quod

*

Quod si liceret ut ijs, qui in itinere deerrauissent,
sic vitam deuiam secutis corrigere errorem
pœnitendo, facilius esset emendatio temeri-
tatis. Laet. lib. 6. ca. 24.

*

Ad librum incertum Acade-
micorum ad Varronem.

*

MINI autem non modo ad sapientiam cæci vi-
demur, sed ad ea ipsa, quæ aliqua ex parte
cerni videntur, hebetesque & obtusi. La-
Etant. lib. 3. ca. 15.

*

Latent ista omnia Varro, magnis obscurata, &
circumfusa tenebris. Marcian. lib. 5. For-
tun. lib. 3.

*

Academico sapienti ab omnibus ceterarum se-
ctarum qui sibi sapientes viderentur, secunde
partes dantur, cum primas sibi quemque ve-
dicare necesse sit, ex quo potest probabiliter
confici, eum recte primum esse iudicio suo, qui
omnium ceterorum iudicio sit secundus. Fac
enim, verbi causa, Stoicum ad se sapientem.
nam contra eos potissimum Academicorum
exarsit ingenium. Ergo Zeno, vel Chrysippus
si interrogetur, quid sit sapiens, respondebit

h 2

eum

eum esse, quem ipse descripsit. Contra Epicurus, vel qui alius aduersariorum negabit, sciamque potius pericissimum voluptatum aucupem sapientem esse contendet. Inde ad iurgium. Clamat Zeno, & tota illa porticus tumultuatur, hominem natum ad nihil esse aliud, quam honestatem: ipsam suo splendore in se animos ducere, nullo proster commodo extrinsecus posito, & quasi lenocinante mercede: voluptatemque illum Epicuri solis inter se pecoribus esse communem, in quorum societatem & hominem, & sapientem trudere nefas esse. Contra ille, conuocata de hortulis in auxilium quasi libera turba temulentorum, querentium tantum, quem incomptis virgibus bacchantes asperos ore discerpant, voluptatis nomē, suauitatem, quietem teste populo exaggerās, instat acriter, vt, nisi ea, beatus nemo esse posse videatur. In quorum rixam si Academicus incurrerit, utrosque audiet trahentes se ad suas partes. sed si in illos, aut in istos concesserit, ab eis, quos deserit, insanus, imperitus, temerariusque clamabitur. Itaque cum & hac, & illac aurem diligentem admouerit, interrogatus quid ei videatur, dubitare se dicet. Roga nunc Stoicum, qui sit melior, Epicurus ne, qui delirare illum clamat, an Academicus, qui sibi adhuc de re tanta delibendum esse pronuntiat? nemo dubitat Academicum

demicum pralatum iri. Rursus te ad illum conuerte, & quare, quem magis amet, Zenonem, à quo bestia nominatur, an Arcefilam, à quo audit, tu fortasse verum dicis, sed requiram diligentius: nonne apertum est totam illam porticum insanam, Academicos autem præ illis modestos, cautisque homines videri Epicuro. August. lib. 3. contra Acad.

*

Talia mihi videntur omnia, quæ probabilia, vel verisimilia putari nominanda; quæ tu si alio nomine vis vocare, nihil repugno, satis enim mihi est, te iam bene accepisse quid dicam, id est quibus rebus hæc nomina imponam. non enim vocabulorum opificem, sed rerum inquisitionem decet esse sapientem. Aug. lib. 1. contra Academ.

*

Mos fuit Academicis occultandi sententiam suam, nec eam cuiquam, nisi qui secum ad senectutem vsque vixissent, aperiendi. August. li. 3. contra Acad.

M. Tullij Ciceronis ad librum
 de natura deorum III.

*

PRIMVM igitur non est probabile, eam materiam rerum, vnde orta sunt omnia, esse diuina providentia effectam, sed habere, & ha

h 3 buisse

buisse vim, & naturā suam. Ut igitur faber, cum quid edificaturus est, non ipse facit materiam, sed ea viitur, quae sit parata, fitorque item cera, sic istī prouidentiae diuinae materiam praesto esse oportuit, non quam ipse faceret, sed quam haberet paratam. quod si non est à deo materia facta, ne terra quidem, & aqua & aër, & ignis à deo factus est. Lacl. lib. 2. cap. 9.

*
Nō sunt ista vulgo disputāda, ne susceptas publice religiones disputatio talis exstinguat. Laclant. lib. 2. cap. 1.

M. Tullij Ciceronis ad lib. 1.
de diuinatione.

*
PRAETEREA similiter cohortatione circum conciliabula antecellunt. Diomed. lib. 1.

*
M. Tullij Ciceronis ad
lib. 1. de legibus.

*
SICVT vna eadēq; natura mūdus omnibus partibus inter se congruentibus cohaeret ac nititur, sic omnes homines inter se natura cōfusi prauitate dissentiant, nec se intelligunt esse consanguineos, & subiectos omnes sub vnam, eandemque tutelam: quod si tenerentur,

tur, deorum profecto vitam omnes viuerent. Laclant. lib. 5. cap. 8.

Ad lib. 1. de legibus.

*
MAGNUM, audeaque cōsiliū Graecia suscepit, quod Cupidinum, & Amorum simulacra in gymnasijs consecrauit. Laclant. lib. 1. cap. 20.

*
Ad lib. v. de legibus.

*
VIS ne igitur, quoniam sol paululum à meridie iam deuexus videtur, neque dum satis ab hīs nouellis arboribus omnis hic loci opacatur, descendamus ad Lirim, eaq; quae restāt, in illis alnorum vmbraulis persequamur? Macr. lib. 6.

Ad librum incertum de
legibus.

*
GRATVLEMVRQVE nobis, quoniam mors aut meliorē quam qui est in vita, aut certe nō deteriorē est allatura statū. nam sine corpore animo vigente, diuina est vita, sensu carente, nihil profecto est mali. Lacl. l. 3. c. 19.

*
Octo pœnarum genera in legibus continentur, damnium, vincula, verbera, talio, ignominia, exsilium, mors, seruitus. Aug. l. 11. c. 11. ciuit.

M. Tullij Ciceronis ad
lib. de fato.

*

CHRYSIPPVS *astuans, laborasque quo
nā pacto explicet, & fato omnia fieri, & esse
aliquid in nobis, intricatur hoc modo. Gel-
lius lib. 5. ca. 3.*

*

Nam cum esset apud se ad Lauernium Scipio,
vnaque Potius; allatus forte Scipioni acipen-
ser, qui admodum raro capitur, sed est piscis,
vt ferunt, in primis nobilis. Cum autem Sci-
pio vnum & alterum ex ijs, qui eum saluta-
tum venerāt, inuitasset, pluresque etiam in-
uitaturus videretur, in aurem Pontius, Sci-
pio, inquit, vide quid agas. acipenser iste pau-
corum hominum est. Macr. l. 3.

M. Tullij Ciceronis ad Timæum
ex Platone.

*

RATIONE igitur, & mente diuina ad ori-
ginem temporū curriculum inuentum est so-
lus, & lunc. Non. curriculum.

*

* Defenstrix. Prisc. lib. 1. part.

M. T.

M. T. CICERONIS FRA-
GMENTORVM TOMVS
QVARTVS,

Qui poemata continet, & quæ-
dam incerta.

Ex Andr. Patricij secun-
da editione.

ELENCHVS POEMATVM
Ciceronis, quæ hoc tomo
continentur.

Phenomena ex Arato

Alcyones.

Limo.

Marius.

Prognostica.

De consulatu lib. I II.

De suis temporibus lib. II.

Elegia Tamelastin.

Homeri conuersio.

Iocularis libellus.

Ardane
in

M. TVLLII CICERONIS

P H A E N O M E N A

ex Arato.

A I O V E Musarum primordia. *

Cetera labuntur celeri caelestia motu,
 ac. deo. Cum caloque simul noctesque diesq; feruntur.
 im.

Extremusque adeo duplici de cardine vertex
 Dicitur esse polus. *

Ex his altera apud Graecos Cynosura vocatur.
 Altera dicitur esse Helice. *

Quas nostri septem soliti vocitare triones.

Hac fidunt duce nocturna Phoenices in alto,
 Sed prior illa magis stellis distincta refulget,
 Et late prima confestim à nocte videtur.
 Hæc vero parua est: sed nautis usus in hac est.
 Nam cursu interiore brevi conuertitur orbe.

Hæc inier, veluti rapido tum gurgite flumen,
 Toruus Draco serpit, subter supraque renoluens
 sese, consiciensque sinus è corpore flexos.

Huic nõ vna modo caput ornans stella relucet,
 Verum tempora sunt duplici fulgore notata,
 Et trucibusq; oculis duo ferunda lumina flagrant.
 Atque vno mentium radiant; sidere lucet:

Obsi

Obsipum caput & tereti ceruice reflexum,
 Obtutum in cauda maioris figere dicas.

Hoc caput hic paululum sese subitoque recondit
 Ortus ubi atq; obitus parte admiscetur in vna,
 *id caput autem

Attingens defessa velut marenis imago
 Versitur.

Engonasm vocitât, genibus quia nixa feratur.

Hic illa eximio posita est fulgore Corona.

Quem claro perhibet Ophiuchû nomine Graiq.

Hic pressu duplici palmarum cõtinet Anguem,
 Eius & ipse manet religatus corpore toto.
 Namque virum medium serpens sub pectora
 cingit,

Ille tamen nitens grauitur vestigia ponit,

Atque oculos vrget pedibus, pectusque Nepai. Prisc. lib.

Arctophylax vulgo qui dicitur esse Bootes:

Quod quasi temone adiunctam præ se quatit
 Arctum.

* subter præcordia fixa videtur
 Stella micans radys Arcturæ nomine claro.

* sub pedibus profert finita Booti

Spicum nat. deo.

Spicua illustre tenens splendēti corpore Virgo.

*

Lacl. l. 5. Malebant tenui contenti vivere cultu.

*

Cic. 2. de
nat. deor. Ferræ tum vero proles exorta repente est,
Ausaque funestum primū est fabricarier ense,
Et gustare manu victum domitumq; iuencum.

*

Lacl. l. 5. Et Ionis in regno calique in parte resedit.

5.

*

Trisc. l. 4. Huic supera duplices humeros affixa videtur
Stella, micans tali specie talique nitore.

*

Trisc. l. 6. Tertia sub caudam & genus ipsum lumina
pandit.

*

Cic. 2.
nat. deo. Et natos Geminos innixos sub caput Arcti:
Subiectus media est Cæcer. pedibusque tenetur
Magnus Leo tremulus quatiēs è corpore flam-
mam.

*

Trisc. in o-
atore. Hoc motu radiantis Etesie in ruda ponti.

*

Trisc. l. 7. Nauibus assumptis fluitātia querere aplusstra.

*

Cic. 2.
nat. Sub laua Geminorum obductus parte feretur.
Aduersum caput huic Helice truculēta tuetur.
At Capra lauum humerum clara obtinet *

*

Verum

Verū hæc est magno atq; illustri prædita signo
Cōtra Hædi exiguum iaciūt mortalibus ignē.
Cuius sub pedibus*

*

Corniger est valido connexus corpore Taurus.

*

Has Greci stellas Hyadas vocitare suerunt.

*

Namque ipsum ad tergum Cynosura vertitur
Arcti.

*

Obscura specie stellarum Cassiopea.

*

Hanc autem illustri versatur corpore propter
Andromeda, ausugies aspectum maesta parentis.

*

Huic Equus ille iubam quatiēs fulgore micanti
Summum cōtingit caput alio: stellaque iūgens
Vna, tenet duplices communi lumine formas,
Aeternum ex astris cupiens connectere nodum.

*

Exin contortis Aries cum cornibus heret.

*

Et quibus hinc subter possis cognoscere fultum:
Iam celi mediam partem terit, vt prius ille
Chele cum pectus* quod cernitur Orionis.
Et prope conspiciens paruum sub pectore claro
Anaromede signum, Deltoton dicere Graij
Quod soliti simili quia forma littera claret.

Huic

Huic spatium ductū simili latus exstat utrumq;
 At non tertia pars lateris, nam nō minor illū
 Sed stellis longe densis præclara relucet.
 Inferior paulo est aries, & flamen ad Austrū
 Inclinatio, atq; etiam vehementius illo
 Pisces, quorum alter paulo prælabitur antes,
 Et magis horrifonis Aquilonis tangitur* alū.
 Atq; horum* è caudis duplices velut esse catena
 Dicantur sua diuersæ per lumina serpunt,
 Atque vna tandē in stella cōmunitè harent,
 Quam veteres soliti caelestem dicere nodum.
 Andromede lauo ex humero* siqua exere pges
 *At positum poteris supra cognoscere piscem.
 E pedibus* ratum summo natus Ioue Persæus
 Quos* humeros retinet defixa corpore Persæus;
 *Quem summa ab regione Aquilonis flamina
 pulsant.

Hic dextram ad sedes intendit Castiopa
 Diuersosque pedes vinclos talaribus apū,
 Puluerulentus vii do terra lapsū repente
 In calum victor magnam sub culmine portat.
 At propter lauum genus omni ex parte locatas
 Paruas Virgulas tenui cum luce videbū:
 Hæ septem vulgo perhibentur more vetusto
 Stella, cernuntur vero sex vndique parua.
 At non interisse putari conuenit vnam:
 Sed frustra temere à vulgatione sine vlla
 Septem dicit, vt veteres statuere poëtæ,
 Aeterno cunctas eno qui nemine dignant,

Alcyo

Alcyonē, Meropeque, Celano, Taygeteque,
 Electra, Steropeque, sanai sanctissima Maia.
 Hæ tenues parua labentes lumine lucent.
 At magnum nomen signi, clarumque vocatur,
 Propterea quod & ætatis primordia* clarent,
 Et post hiberni præspandens temporis ortus
 Admonet vt mandent mortales semina terris.
 Inde Fides* leuiter posita & connexa videtur,
 Mercurius* paruis manibus quam dicitur olim
 *Infirmis fabricatus in alta sede locasse
 *Qua genus ad lenum mixti delapsa resedit,
 Atque inter flexū genus & caput Alisis hæsit.
 Namque est ales auis lato sub regimine cali
 Que volat, & serps geminis secat aëra penis.
 Altera pars huic obscura est, et luminis expers,
 Altera nec parua nec claris lucibus ardet,
 Sed mediocre iacit quatiens è corpore lumen.
 Hæc dextrā Cephei dextro pede pellere palmā
 Gessit: iam vero clinata est virgula rehemens
 Fortis equi propter pennati corporis alam.
 Ipse autem labens* multis equis ille tenetur
 Piscib* *hinc ceruix dextra mulceatur Aquari.
 Serius hæc obitus terra* iussit equinis
 Quam gelidū valido de corpore frigus anhelās
 Corpore semifero magno Capricornus in orbe:
 Quem cum perpetuo vestinit lumine Titan,
 Brumali flectens* contorquet tempore cursum.
 Hoc caue te ponto studeas committere mense.
 Nam non longinquum spatium* labere diurnum.

Nox

Non hiberna cito voluatur curriculo nox.
 Humida non sese vestis aurora quatrelis
 Ocyus ostendet clari praenuntia solis.
 At validis aequor pulsabit viribus Auster,
 Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus.
 Sed tamen anni iam labuntur tempore toto,
 Nec cui signorum cedunt, nec flamina vitant,
 Nec metuit canos mimitanti murmure fluctus.
 *Atque etiam supero naui pelagoq; vagato
 Mense, sagittipotens solū cum sustinet orbem.
 Nam iam tū nimis exiguo lux tēpore praesto est.
 Hoc signū veniens poterunt praescire nautae.
 *Iam prope praecipiti ante licebit visere nocti
 Ut sese ostendens emergat Scorpius alte,
 Posteriore trahens flexum vi corporis, arcum:
 Iam supera cernes arcti caput esse minoris,
 Et magis erectum ad summū versarier orbem.
 Tum sese Orion toto iam corpore condit
 Extrema prope nocte, et Cepheus cōditur ante,
 Lumborum tenuis à palma depulsus ad rindas.
 Hic* Misso reuocans fulgens iacet vna sagitta
 Quam propter nitens penna conuoluitur Ales,
 Et climata magis paulo est Aquilonis ad auras.
 At propter se aquila ardenti cū corpore portat
 Igniferum mulcens tremebundis aethera pennis.
 Non minus ingēti cū corpore, sed graue mastris
 Ostendit nauis perturbans aequora signum.
 Tū magni curuus Capricorni corpora propter
 Delphinus iacet haud nimio lustratū nitore,

Præter

Præter quadruplices stellas in fronte locatas,
 Quas interuallum binas determinat rnum.
 Cetera pars leta tenui cum lumine serpit.
 Ille, quæ fulgent lucēs ex ore corusco,
 Sunt inter partes gelidas Aquilone locatæ
 Atq; inter spatium & leti vestigia solū.
 At pars inferior Delphini fusca videtur
 Inter solū iter, simul inter flamina venti
 Viribus erumpit qua summi spiritus Austrī.
 Exinde Orion obliquo corpore nitens
 Inferiora tenet truculenti corpora tauri:
 *Quem qui suspiciet in calum nocte serena
 Late dispersum non viderit abdita vero
 Cetera ne speret cognoscere signa potesse.
 Namque pedes subter rutilo cum lumine claret
 Feruidus ille Canis stellarum luce resurgens.
 Hunc tegit obscurus subter præcordia* Vesper
 *Ver toto spirans rabido de corpore flammam
 Aestiferos validis erumpit statibus ignes,
 Totus ab ore micans iacitur mortalibus ardor.
 Hic ubi se pariter cum solem lumina cali
 Extulit, haud patitur filiorum tegmine frustra
 Suspensos animos arbuta ornata tenere.
 Nam quorum stirpis tellus amplexa prehendit
 Hec augens anima vitali* flamina mulcet.
 At quorum nequeunt radices findere terras,
 Denudat solijs ramos & cortice truncos.
 Hunc propter subterq; pedes quæ diximus ante
 Oriens iacet leuipes Lepus. Hic fugit ictus

Horris:

Horrificos metuens rostri tremebundus acuti.
 Nam Canis infesto sequitur vestigia cursu
 Præcipitatem agitās, * oriens iam deniq; paullo
 Curriculum numquam defesso corpore sedans.
 At Canis ad caudā serpens * pralabitur Argo
 Conuersam præ se portās cum lumine puppim:
 Non alia naues rt in alto pondere proras
 Ante solent rostro Neptunia prata secantes,
 Sed conuersa retro cali * semper loca portat,
 Sicut cum cæptant tutos * constringere portus,
 Obuertunt nauem magno cum pondere nautæ,
 Aduersamq; trahunt optata ad litora puppim.
 Sic conuersa vetus super æthera vertitur Argo,
 Aequæ vsq; à prora ad * calū sine lumine malū,
 A malo ad puppim cum lumine clara videtur.
 Inde gubernaculum disperso lumine fulgens
 Clari posteriora Canis vestigia * condit.
 Exin semotam procul in tutoque locatam
 Andromedā tamē explorās fera querere Pistrice
 Pergit, & vsq; sitā validas Aquilonis ad auras
 Cærulea vestigat finita in partibus Austrī.
 Hanc Arius tegit & squamosi corpore Pisces
 Fluminis illustri tangentem corpore ripas.
 Namq; etiam Eridani cernes in parte locatum
 Cali: funestum magnis cum viribus amnem
 Quem lacrymis meste Phætonis sæpe sorores
 Sparserunt, letum merenti roce canentes.
 Hunc Orionis sub laua cernere planta
 Serpentem poteris, proceraque vincla videbis

Que

Que retinent Pisces caudarum parte locata
 Flumine mista retro ad Pisiricis terga reuerti.
 *Hinc vna stella vertuntur, quam iacit ex se
 *Pisiricis spina valida cum luce resurgens.
 Exinde exigua tenui cum lumine multæ
 Inter Pisiricem fuisse sparsee videntur,
 Atque gubernaculum stelle, * quas cõtingit omnis
 Formidans acere morsum Lepus, his neq; nomen
 Nec formam veteres certam statuisse videntur.
 *Nam que sideribus claris natura poluit,
 Et vario pinxit distinguens lumine formas,
 *Hec ille astrorum custos ratione notauit,
 Signaque signauit celestia nomine vero.
 Has autem que sunt paruo sub culmine fuisse
 Consimili species stellas parilique nitore
 Non potuit nobis nota * clarere figura:
 Exinde australem soliti * conuincere piscem
 Voluitur inferior Capricorno versus ad austrū
 Pisiricem obseruās procul illis Piscibus hærrens.
 Et prope conspicias experte nominis omnes
 Inter Pisiricem & Piscem, quæ diximus Austrī
 Stellas sub pedibus stratas radiantis Aquari.
 Propter Aquarius obscurū dextra rigat amnē
 Exiguo qui stellarum candore nitescit.
 E multis tamen his duo late lumina fulgent,
 Vnum sub magnis pedibus cernetur Aquari,
 Quod superest gelido delapsum flumine fontis
 Spiniferam subter caudam Pisiricis adhesit.
 Et tenues stelle perhibentur nomine Aquarū.

i 2

Hic

Hic alie volitans paruo cum lumine clara,
 Atque priora pedum subeunt vestigia magni
 Arcitenentis, & obscure sine nomine condunt.
 Inde Nepae cernes propter fulgentis acumen
 Aram quam flatu permulcet spiritus Austris,
 Exiguo superum que *lumina tempore tranat.
 Nam procul Arcturo est aduersa parte locata.
 Arcturo magnum *spatium supra dedit, orbem.
 Iupiter *hunc paruum inferiore in parte locauit.
 *Hic tamen aeterno inuisens loca curriculo nox
 Signa dedit nautis, cuncti que noscere possent,
 Commiserans hominum metuēdos undiq; castus.
 Nam cum fulgentem cernes sine nubibus atris
 Aram sub media caeli regione locatam,
 A summa parte obscura caligine tectam,
 Tum validus fugito deuitans viribus Austrum.
 Quem si prospiciens vitaueris omnia caute
 Armamenta locans, tuto labere per vnda.
 Sin grauis incidit vehemēti flamine ventus
 Perfinget celos defixo robore malos,
 Vt res nulla firas possit mulcere procellas,
 Ni parte ex Aquilonis opacā pellere nubem
 Ceperit, & subitis auris diduxerit ara.
 Sin humeros medio in calo Centaurus habebit,
 Ipsaeque carulea contectus nube fretur
 Atque aram tenui caliginis vestiet umbra,
 Ad signorum obitum vis est metuenda Fauoni.
 Ille autem Centaurus in alta sede locatus
 Qua sese claro collucens Scorpius infert.

*Hec

*Hec subter partem præportans ipse virilem
 Cedit, equi partem properat coniungere chelis.
 Hic dextrâ porgens quadrupes qua vasta tene-
 Quâ nemo certo donauit nomine graui, (tur,
 Tendit, & illustrem truculentus cedit ad aram.
 Hic sese infernis de partibus erigit Hydra
 Precipiti lapsu flexo cum corpore serpens.
 Hec caput, atq; oculos torques ad terga Nepai,
 Conuexoque sinu subiens inferna Leonis,
 Centaurum leni contingit lubrica cauda,
 In medioque sinu fulgens cratera relucet.
 Extremum nitens plumato corpore Coruus
 Rostro tundit, & hic, Geminus est ille sub ipsis
 *Antecanem graio Procyon qui nomine fertur.
 Hec sunt que visens nocturno tempore signa
 Legitimo cernes caeli lustrantia cursu,
 Aeternumque volens mundi pernoscere motum.
 Nam que per bis sex signorum labier orbem
 Quinque solent stelle, simili ratione notari
 Non possunt: quia quo faciunt vestigia cursu,
 Non eodem semper spatio portata teruntur.
 *Sic maluit errare vaga per nubila caeli
 Atq; suos vario motu metirier orbis.
 Hec faciunt magnos longinqui temporis annos
 Cum redeūto ad idem caeli sub tegmine signum.
 Quare ego nunc neque totos euoluere cursus,
 Verum hec que semper certo euoluūt in orbe
 *Fixa simul magno sedem gentibus orbis
 Quatuor aeterno lustrantes lumine mundum.

Orbi stelligeri portantes signa feruntur
 Amplexi terra celi sub tegmine fuli.
 Equibus annorum volitantia lumina nosces
 Quae densis distincta licebit cernere signis.
 * Tum magnos orbis magno cum lumine latos
 Vincit inter se, & noas caelestibus aptos
 Atque pari spatio duo cernes esse duobus.
 Nam sic nocturno cognoscens tempore calum
 Cum neque caligans detergit sidera nubes,
 Nec pleno stellas * superaris lumine Luna
 Vidisti magnum caudentem serpere circum:
 Lacteus hic nimio fulgens candore * notatur.
 Hic non perpetuum detexens conficit orbem,
 Sed spatio multum * superest praestare duobus,
 Dicitur & late celi lustrare caernas,
 Quorum alter tangēs Aquilonis vertitur auras
 Ora petēs Geminorū illustria. tum genus ardēs
 In sese retinens auriga portat utrumque.
 Hūc sura Leua Perseus humeroq; sinistro (tur,
 Tangit ad Andromedā hic dextra de parte tene-
 Imponitq; pedes duplices Equus, & simul Ales
 Ponit aui caput, & climato corpore tergum,
 Argutenens humeris conmittitur: illa recedens
 Austrum consequitur densitans corpore Virgo.
 At vero totum spatium conuēlit & orbis
 Magnu' leo & claro collucens lumine Cancer,
 In quo consistens conuertit curriculum sol
 Aestiuus, medio distingvens corpore cursus.
 Hic totus mediis circo disiungitur ipso

Peclo

Pecloribus validis atq; alio possidet orbem.
 Hunc octo in partes diuisum nosiere circum
 Si potes, inuenies supero conuertier orbe
 Quinque pari spatio partes, treis esse relictas
 Tempore nocturno, quas rīs inferna frequentet.
 * Alter ab infernis austru conuertitur auri.
 Distribuens mediū subter secas hic Capricorū
 Atque pedes gelidum riuum fundentis Aquari,
 Caruleaq; feram caudā Vistricis, & illū (plā
 Fulgēt Leporē, inde pedes Canis, & simul am-
 Argolicam retinet crebro cum lumine Nauem.
 Tergaque Centauri atq; Nepai portat acumen.
 Inde Sagittari defixum possides arcum.
 Hunc à clarissimis auri Aquilonis ad Austrum,
 * Condens postremum tangit rota feruida solis:
 Exinde in superas brumali tempore flexu
 Se recipit sedes: huic orbi quinque tributa
 Nocturnae partes supera tres luce dicantur.
 Haec inter, mediam in partē retinere videtur
 Tantus, quantus erat collucens lacteus orbis,
 In quo autumnali, atq; iterū sol lumine verno
 Exequat spatium lucis cum tempore noctis.
 Hunc retinens Aries subluet corpore totus,
 Atque genu flexo Taurus conmittitur ingens:
 Orion claro contingens corpore fertur.
 Hydra tenet flexu Craterā, Coruus adheret.
 Et pauca è Chelis stelle simul Argutenentis
 Sunt genua & summi Iouis Ales natus instat.
 Propter Equus capite, & cernū lumine tangit.

i 4

Hofce

Hofce aquo spatio * deuinctos fastinet axis,
 Per medios summo cali de vertice tranans.
 Ille autem claro quartus cum lumine circus
 Partibus extremis extremos continet orbes,
 Et simul à medio media de parte secatur,
 Atq; obliquus in his nitens cum lumine fertur:
 Vt nemo cui sancta manu doctissima Pallas
 Sollertem ipsa dedit fabrica rationibus artem,
 Tam tornare cate contortos possiet orbis
 Quam sunt in celo diuino * lumine flexi
 Terram cingentes, ornantes lumine mundum,
 Culmine transfuerso retinentes sidera fulta.
 Quattuor hi motu cuncti voluuntur eadem.
 Sed tantum supera terras semper tenet ille
 Curriculū, oblique inflexus tribus orbib' vnus,
 Quāto est diuisus Cancer spatio à Capricorno,
 Ac subter terras spatium par esse necesse est.
 Et quantos radios iacimus de lumine nostro
 Quis lune convexum * cali cōtingimus orbem,
 Sex tanta poterunt sub eum succedere partes
 Bina pari spatio celestia signa tenentes.
 Zodiacum hunc Greci vocitant, nostriq; Latini
 Orbem significum perhibebunt nomine vero:
 Nam gerit hic voluens bis sex ardentia signa.
 Aestifer est pandens feruentia sidera Cancer.
 Hunc subter fulgens cedit vis torua Leonū.
 Quem rutilo sequitur collucens corpore virgo.
 Exin proiecta claro cum lumine Chele,
 Ipsaque consequitur lucens vis magna Nepai:
 Inde

Inde Sagittipotens dextra flexū tenet arcum:
 Post hunc ore fero Capricornus radere pergit:
 Humidus inde loci collicet * Aquarius orbem.
 Exin squamisiferi serpentes ludere Pisces,
 Quis comes est Aries obscuro lumine labens
 Inflexoque genu proiecto corpore Taurus,
 Et Gemini clarum iactantibus lucibus ignem.
 Hæc sol aeterno conuētit lumine lustrans
 Annua consciciens vertentia tempora cursu.
 Hic quantum terris conuexus pellitur orbis
 Tantūdem ille * patēs supra mortalibus existat.
 Sex omni semper cedunt labentia nocte,
 Tot celum in fluxus fugientia signa reuisunt.
 Hoc spatium tranans cæcis * nos conficit vmbriis
 Quod supera terras prima de nocte relicū est
 Signifero * ex orbis & signorum ordine sultum.
 Quod si solis aues certos cognoscere cursus,
 Ortus signorum nocturno tempore vides.
 Nam semper frontē exoritur Titan trahit riuum.
 Sin autem officiens signū mons obstruet altus,
 Aut adiment lucem caeca caligine nubes,
 Certas ipse notas cali de regimine sumens
 Ortus atque obitus omnis cognoscere possū.
 Que simul existāt, cernes que tempore eodem
 Precipitent obitum nocturno tempore nosces.
 Iam simul vt supero se toto lumine Cancer
 Extulit, ex templo cedit delapsa Corona
 Et loca conuicit cauda tenus infera Pisces.
 Dimidians retinens stellis distincta Corona

Partē etiā supra, atq; alia de parte repulsa est:
 Quā tamē insequit̄ Piscis, nec totus ad umbras
 Tractus, sed supero contactus corpore cedit,
 Atq; humeros r̄sq; à genibus, clarumq; recōdit
 Anguētēs validis magnū à ceruicibus Anguē.
 Iam vero Arctophylax nō aequa parte secatur.
 Nam breuior clara cali de parte videtur,
 Amplior infernas depulsus possidet umbras.
 Quattuor hic obiens secum deducere signa
 Signifero solet ex orbi, tum serius ille,
 Cum supra sese satiauit luce, recedit,
 Post mediam labens claro cum corpore noctem.
 Hec obscura tenens conuertit sidera tellus,
 At parte ex alia claris cum lucibus errat
 Orion humeris, & lato pectore fulgens,
 Et dextra retinens non cassum luminis ense.
 Sed cum de terris vis est pat̄ facta Leonis,
 Omnia quæ Cancer præclaro detulit ortu
 Cedunt obscurata, simul v̄ maior Aquari
 Pellitur, ac flexo confusus corpore Nisus
 Iam supero ferme depulsus lumine cedit:
 Sed leuū genus, atque illustrē linguat in altum
 Planā, tū cōtra exoritur clarū caput Hydrae,
 Et Lepus, & Procyon, qui sese feruidus infert
 Ante Canē, inde Canis vestigia prima vident̄.
 Non pauca è calo depellens signa repente
 Exoritur candens illustri lumine Virgo.
 Cedit clara Fides Cyllenia, mergitur vnda
 Delphinus, simul obtegitur depulsa Sagitta,

Atq;

Atq; Avis ad summā candam, primasq; recedit
 Pinnae, & magnus pariter delabitur Amnis.
 Hic Equus à capite, & longa ceruice latefcit.
 Longius exoritur iam claro corpore Serpens,
 Crateraque tenus lucet mortalibus Hydra.
 Inde pedes Canis ostendit iam posteriores,
 Et post ipse trahis claro cum lumine Pappim.
 Insequitur labens per cali lumina Nauis,
 Et iam iam toto processit corpore Virgo.
 Hæc medium ostendit radiato stipite malum.
 At quum procedunt obscuro corpore Chelæ
 Existit pariter larga cum luce Bootes,
 Cuius in aduersum est Arcturus corpore fixus.
 Totaque iam supra fulgens prolabitur Argo:
 Hydraque quod late calo dispersa tenetur,
 Nondū tota patet, nam caudā contegit umbra.
 Iam dextrū genus, & decoratā lumine suram
 Erigit ille vagans vulgato nomine Nisus,
 Quæ nocte extinctū atq; exortū vidimus vna
 Persape vt parū tranans geminauerit orbem.
 Hic genus & suram cum Chelis erigit alie,
 Ipse autem præceps obscuræ nocte tenetur
 Dum Nepa & Arcitenēs inuisant lumina cali,
 Non se cum medium pandet Nepa, tollere vero
 In calum totum exorients conabitur arcus.
 Hic tribus elatus cum signis corpore toto
 Lucet: at exoritur media de parte Corona,
 Caudaque Cætauri extremo candore resulget,
 Hic se iam totū cæcas equus addit in umbras.

Quem

Quem rutila fulgens pluma præteruolat Ales.
 Occidit Andromeda clarū caput, et fera Pistrix
 Iabitur horribilē epulas funesta requirens.
 Hanc cōtra Cephēus non cessat tēdere palmas.
 Illa usque ad spinam mergens se cærule condit.
 At Cephēus caput atque humeros, palmasque
 reclinat,

Cum vero vis est vehemens exorta Nepai,
 *Late volat fisa: per terras fama ragatur
 Ve quondam Orion manibus violasse Dianam
 Dicitur, excelsis errans in collibus amens,
 Quos tenet Aegæo defixa in gurgite Echineis

*Brachia quam viridi conuestis tegmine vitis.
 Ille feras recors ameni corde necabat
 Oenopionis auens epulas cenare nitentis.
 At vero pedibus subito percussa Diane
 Insula discesit, disiectaque saxa reuollens
 Perculit & cæcas lustravit luce lacunas.

E quibus ingenti exiisit cum corpore præ se
 Scorpions infestus præportans stebile acumen.
 Hic valido cupide venantem percudit iclu
 Mortiferum in venas figens per vulnera virus.
 Ille graui moriens constravit corpore terram.
 Quare cum magnis sese Nepa lucibus offert
 Orion fugiens commendat corpora terris.
 Tum vero fugit Andromeda, & Neptunia Pi-
 strix

Tota latet, cedit conuerso corpore Cephēus
 Extremas medio contingens corpore terras.

Hic

Hic caput et superas potis est demergere partes.
 Infera lumborum nunquam conuestiet umbra.
 Nam retinet Arctii lustrans lursine furas.
 Labitur illa simul gnata lacrymosa requirens
 Cassiopea, neque ex caelo depulsa decore
 Fertur: nam verso contingens vertice primum
 Terras post humeris euersa sede prestruit.
 Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almae.
 Cui quibus vt perhibet ausa est cōtēdere forma.
 Hæc obit inclinata: at pars exorta Corona est
 Altera, cum caudaq; omnis is pādū Hydra.
 At caput & totum sese Centaurus opacis
 Eripit è tenebris linquens vestigia parua
 Ante pedum contecta, simul cū lumine pandit,
 Iese ferā dextra retinet: prolabitur inde
 Angui tenēs capite & manibus pferit simul An-
 iam caput & summum flexo de corpore lumen.
 Hic ille exoritur conuerso corpore Nisus
 Alui, crura, humeros simul & p̄cordia lustras,
 Et dextera radios lato cum lumine iactans.
 Inde Sagittipotens superas conuifere luccs
 *Influit, & mergit Nisi caput: & simul effert
 Sese clara Fides, & promit corpore Cephēus.
 Feruidus ille Canis toto cum corpore cedit,
 Abditur Orion, obijt simul abditus vmbra est.
 Inferiora cadunt Aurige lumina, lapsū
 Crus dextrūq; pedē linquēs obit infera Perseus
 In loca, tum cedens à puppi linquitur Argo:
 Inde obiens Capricornus, ab alto lumine pellit
 Aurig

*Aurigam, inflatēq; Caprā, paruos simul Hædos
Et magnam antiquo depellit nomine nauem.
Obruitur Procyon, emergunt alite lapsu.
Et terris volucris exsistit clara Sagitta.*

Prisc. li.

Biblioteca

*Quem neque tempestas perimet, neq; longa ve-
tustas*

Interimet, singuens præclara insignia celi.

M. Tullij Ciceronis Alcyones.

Nonius, ALCYON genuit claris delapsus ab astris
Tæuius. Præuius auroræ solis, noctisque satelles.

M. Tullij Ciceronis Limon.

Dona- T v quoque, qui solus lecto sermone Terenti
15 in vi. Conuersum expressumque Latina voce Menan-
2 Tetēt. drum

*In medio populi se datū vocibus effers,
Quidquid come loquens, ac omnia dulcia lin-
quens.*

M. Tullij Ciceronis Marius.

Cicero leg. N V N T I A filula Iouis, miranda visa figura.
Cicero diuin. Hic Ionis altisoni subito pinnata satelles

Arboris

*Arboris è trunco serpentis saucia morsu.
Ipsa feris subigit transfigens vnguibus anguem
Semianimum, & varia grauitur ceruice mi-
cantem,*

*Quem se intorquentem lanians, rostroque
cruentans,*

*Iam satiata animos, iam duros vltia dolores,
Abicit efflantem, & laceratū affigit in vnda,
Seque obitu à solis nitidos conuertit ad ortus.*

*Hanc ubi præperibus pennis, lapsuq; volantem
Conspexit Marinus diuini numinis augur,
Fausitque signa suæ laudis reditusq; notauit:
Partibus in tonuit celi pater ipse sinistris.
Sic aquile clarum firmavit Iupiter omen.*

M. Tullij Ciceronis Prognost.

V T cum Lune means Hyperionis officit orbi,
Stinguuntur radij cæca caligine tecti.

Prisc.

10.

Ast autem tenui que candet lumine Phatne.

Prisc.

16. & 1

*Atque etiam ventos præmonstrat sepe futuros
Inflatum mare, cum subito penitusque tumescit
Saxaque cana, sulis niueo spumata liquore,
Tristificas certant Neptuno reddere voces:
Aut densus stridor cum celso è vertice montis
Ortus adaugefcit scopulorum sape repulsu.
Cana filix itidem fugiens è gurgite pontis
Nunniat horribiles clamans instare precelias*

Haud

Haud modicos tremulo fundēs è gutture cātus.

*

Sape etiam pertriste canit de pectore carmen,

Et matutinis Acredula vocibus instat.

Vocibus instat, & assiduus iacit ore querelās,

Cum primum gelidos rores aurora remittit.

Fuscaque nonnumquam cursans per littora cornix

Demersit caput, & fluctum ceruice recepit.

Vos quoque signa videtis aquai dulcis alumna,

Cum clamore paratis inanes fundere voces,

Absurdoque sono fontes, & stagna cietis.

Mollipedesque boues spectantes lumina cali

Naribus humiferum duxere ex aere succum.

*

Iam vero semper viridus, semperque grauat

Lentiscus triplici solita est grandescere fetu,

Ter fruges fundens, tria tempora monstrat a-

randi.

*

isc. lib. *Caprigeni pecorū cūstos de gurgite vasto.*

*

M. Tullij Ciceronis de suo
consulatu lib. 11.

Cicero
Diuin. **PRINCIPIO** aetheri flammatae Iupiter igni
Veritur, & totum collustrat lumine mundum
Menteque diuinā calum terrasque petescit:
Que penitus sensus hominum, vitasque retentat,
Aetheri aeterni septa, atque inclusa cavernis.

Et, si

Et, si stellarum motus cursusque vagantes

Nosse velis, que sint signorum in sede locata,

Que verbo, & falsis Gratorum vocibus errāt,

Re vera certo lapsu, spatioque feruntur:

Omnia iam cernes diuina mente notata.

Nam primū astrorum volucres te cōsule motus,

Concursumque graues stellarum ardore micātes

Tu quoque, cum tumulos Albano in monte ni-

uales

Lustrasti, & leto maclasti lacte Latinas,

Vidisti, & claro tremulos ardore cometas,

Multaque misceri nocturna strage putasti,

Quod ferme dirum in tempus cecidere Latine,

Cum claram speciem concreto lumine luna

Abdidit, & subito stellanti nocte perempta est.

* Quid vero Phæbis fax tristes nuntia belli.

Que magnum ad columen flammato ardore

volabas,

Præcipientes celi partes, obitusque petisset:

Aut cum terribili percussus fulmine cuius

Luce serenanti vitalia lumina liquit:

Aut cum se grauido tremefecit corpore tellus.

Iam vero varia nocturno tempore rise

Terribiles forme bellum, motusque monebant:

Multaque per terras rates oracula furenti

Pectore fundebant tristes minitantiæ castus.

Atque ea, que lapsu tandem cecidere reuicta,

Hæc fore, perpetuis signis clarisque frequentis

Ipse deum genitor celo, terrisque canebat.

k

Nunc

Nūc ea, Torquato quæ quondam, & cōsule Cottæ
 Lydius ediderat Tyrrenæ gentis haruspex,
 Omnia fixa tuus glomerās determinas annus.
 Nam pater altitonans stellanti nixus Olympo,
 Ipse suos quondam tumulos ac templa petiuit,
 Et capitolini iniecit sedibus ignes.

Tum species ex ære vetus, generatæque Nattæ
 Concidit, elapseque vetusto numine leges:
 Et diuum simulacra peremit fulminis ardor.
 Hic siluestris erat, Romani nominis alirix
 Martia, quæ paruos Mauortis semine natos
 Vberibus grauidis vitali rore rigabat:

Quæ tum cum pueris flammato fulminis ictu
 Concidit, atque auulsa pedum vestigia liquit.
 Tū quis nō, artis scripta ac monumēta voluās,
 Voces trisulphicæ chartis promebat Etrusca?

Omnes civili generosam stirpe profectam
 Vitare ingentem cladem, pestemque monebant;
 Vel legum exitium constanti voce ferebant,
 Templa deumq; adeo flammis, vrbesq; iuebant
 Eripere, & stragem horribilem, cadēq; vereri,
 Atque hæc fixa graui fato, ac findata teneri,
 Ni post excisum ad columnæ formata decore
 Sancta Iouis species claros spectaret in ortus.

Tum fore, vt occultos populus, sanctusq; senatus
 Cernere conatus posset, si solis ad ortum
 Conuersa, inde patrum sedes, populiq; videret.
 Hæc tardata diu species, multumque morata,
 Consule te tandem celsa est in sede locata:

Atque

Atque vna fixi ac signati temporis hora
 Iupiter excelsa clarabat sceptræ columna:
 At clades patriæ flamma, ferroque parata,
 Vocibus Allobrogum patribus populog; patebat.
 Rite igitur veteres, quorum monumēta tenetis,
 Qui populos, vrbesq; modo ac vrivite regebāt,
 Rite etiam vestri, quorum pietasq; fideique
 Præstitit, ac longe vicit sapientia cunctos,
 Præcipue ingenti coluerunt numine diuos.
 Hæc adeo penitus cura videre sagaci,
 Otia qui studijs læti seruere decoris,
 Inque Academia vmbriфера, nitidoque Lyceo
 Fuderunt claras fecundi pectoris artes.
 E quibus creptum primo iam à flore iuuentæ,
 Te patria in mediâ virtutum mole locauit,
 Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas,
 Quod patriæ voces studijs, nobisq; sacra stit.

*

Atque animo pendens noctis euenta timebat.

*

M. Tullij Ciceronis de suo
 consulatu lib. I I I.

*

Interea cursus, quos prima à parte iuuentæ,
 Quosq; adeo consul virtute animoque petisti, Cicero
 Hos retine, atque ange famam laudesq; bo- 2. Att.
 norum.

*

k. 2.

*M. Tul.

M. Tullij Ciceronis de suis
temporibus.

*

Quinct. Cedant arma toge, concedat laurea lingua.

lib. 1. 1.

cap. 1.

Quinct. O fortunatam natam me consule Romam.

lib. 3. cap.

4.

M. Tullij Ciceronis eleg.
Tamelastis.

*

Seruius Iam mare Tyrrhenum longe penitusq; palum-
in 1. A. bes Reliquit.

*

M. Tullij Ciceronis Homeri
conuersio.

*

August. Tales sunt hominum mentes, qualis pater ipse
li. 5. cap. Iupiter auctiferas lastravit lumine terras.

2. ciu.

*

M. Tullij Ciceronis iocu-
laris libellus.

*

Quinct. Fundum Varro vocat quem possim mittere
li. 8. cap. funda:

ultimo.

Ni tamen exciderit, qua caua funda patet.

*

Amico
03

M. T.

M. T. C.
FRAGMENTA LI-
BRORVM INCER-
torum.

Ex Augustino epist. 1.

*

Nullum unquam verbū, quod reuocare vellet,
emisi.

*

Lib. 2. contra Iulianum Pel.

*

De plebeia fce. sellulariorum. August.

*

Lib. 4. contra eundem.

*

Eorum quippe opinioni conuenienter ait quo-
dam loco Tullius, se non putare idem esse arie
in, & P. Africani bonum.

*

Lib. 5. cap. 2. ciuit.

*

Hippocrates nobilissimus medicus scriptum reli-
quit, quosdam fratres, cum simul ærotare cæ-
pissent, & eorum morbus eodem tempore in-
grauesceret, eodem leuaretur, geminos esse su-
spicatum. August.

*

k 3

Lib. 5.

Lib. 5. cap. 27. ciuit.

*

O miserum, cui peccare licebat. August.

*

Lib. 2 2. cap. 2 2. ciuit.

*

Philosophiam dū paucis quibusdam veram de-
derunt. August.

Ex Aufonio lib. de mo-
nosyllab.

*

Seps. Aufon.

*

Ex Columella lib. 3. cap. 8.

*

Romanum fuisse ciuem Neuium Pollionem, pe-
de longiorem quam quemquam longissimum.
Columel.

*

Ex Diomedel lib. 2.

*

Qui fuit locus religiosissimus, is erit desertissi-
mus, & custodia castrorum non honoris, sed
oneris existimatur.

*

Ex Donato in vita Terent.

*

Comœdia est imitatio vite, speculum consuetu-
dinis, imago veritatis.

* In Andr.

*

In Andr.

*

Non solum videam, sed etiam audiam, pleneque
sentiam.

*

Ex Festo lib. 16.

*

Ruflaretur

*

Lib. 18.

Tesqua

*

Ex Fortunatiano.

*

Ferem

*

Ex Gellio lib. 10. cap. 18.

*

Mansolus Rex terre Carie

*

Ex Hieronymo super obi-
tum Paullinæ.

*

Cæsar cum quosdam ornare voluit, nō illos ho-
nestauit, sed ornamenta ipsa turpauit.

*

Ex Isidoro lib. 19. cap. 1.

Hugo y enoi de la
 de la
 de la

Tunc se fluctigero tradit mandatque paroni.

*

Ex Lactantio lib. 1. cap. 15.

*

Atque adeo in plerisque ciuitatibus intelligi potest, ac uide virtutis gratia, aut quo libentius reipub. causa periculum adiret optimus quisque, virorum fortium memoriam honoraeorum immortalium consecratam.

*

lib. 3. cap. 6.

*

Recteque Tullius ciuiles viros qui remp. gubernant, qui vrbes aut nouas constituunt, aut constitutas aequitate tueatur, qui salutem, libertatem ciuium, vel bonis legibus, vel salubribus consilijs, vel iudicijs grauibus conferunt, philosophiae doctioribus praefert.

*

lib. 5. cap. 11.

*

Etenim si nemo est qui non mori malit, quam conueri in aliquam figuram bestiae, quamuis mentem hominis habiturus, quanto est miserius, in hominis figura animo esse efferato? mihi quidem tanto videtur, quanto est praestabilior animus corpore.

*

lib. 6. cap. 24. in fine.

* Lex

*

Lex dei praeclara & diuina semper, qua recta & honesta iubet, vetat praua & turpia: cui parentem sanctissima ac certissima legi, in se ac legitime necesse est viuere.

*

lib. 7. cap. 8.

*

Quoniam utraque earum sententiarum doctissimos habuit auctores, nec quid certi sit, diuinarari potest.

*

lib. 7. cap. 11.

*

Nihil est, quod sit manibus humanis laboratum, quod non aliquando ad interitum redigatur, vel iniuria hominum, vel ipsa coelestis omniū reuoluate.

*

Ex Marcellino lib. 15.

*

Et quamquam optatissimum est, perpetuo fortunam quam florentissimam permanere: illa tamen aequalitas vitae non tantum habet sensum, quantum cum ex seuis & perditis rebus ad meliorem statum fortuna reuocatur.

*

lib. 19. in fine.

*

k 5

CUM

Cum parcere vel ledere potuissem, ignoscendi
querebam causas, non puniendi occasiones:
quod iudicis lenti & considerati est proprium.
lib. 26. prope finem.

*
Infelices esse, qui omnia sibi licere existimarunt.

*
lib. 31.

*
Erithreo oppido superpositum motem Mimara.

*
Ex Nonio.

*
* Arcera

*
Ex Plinio in præfat.

*
In libro de republ. Platonis me comitem profi-
teor: in Consolatione filie Cratorem sequor:
item Panætium de officijs.

*
lib. 3. cap. 2.

*
Feminas omnes visu nocere, que duplices pu-
pillas habent.

*
lib. 7. cap. 21.

*
In nuce inclusam Iliada Homeri carmen in
mem

membrana scriptum.

*
lib. 7. cap. 21.

*
Fuisse qui pervideret cxxxv. m. passuum.

*
lib. 7. cap. 43.

*
P. Ventidium mulionem castrensem suffarra-
neum fuisse.

*
lib. 29. cap. 4.

*
Formicas solinagas.

*
lib. 29. cap. 4.

*
Mustela catulos suos quotidie transfert, mutat-
que sedem.

*
lib. 30. cap. 5. in fine.

*
Animalia bytuos vocari, qui vites in Campa-
nia erodant.

*
lib. 31. cap. 2.

*
Cicero in admirandis posuit, Reatinis tantum
paludibus vngulas iumentorum in durari.

* lib.

lib. 31. cap. 1.

*

Quaedam terra imbribus siccoros fuit, veluti in
Narniensi agro, quod admirandū suis inseruit
M. Cicero, siccitate lutū fieri prodens, imbre
puluerem.

*

Ex Quinctiliano lib. 3. cap. 6.

*

Hoc miror enim, quorūq; hominem ita pessum
dare verbis alterum velle, ut etiam nauem
perferet, in qua ipse nauiget.

*

lib. 11. cap. 1.

*

Non se id egisse, ut ita diceret quo modo se qui-
libet posse consideret, sed quo modo nemo.

*

Ex Seneca lib. 1. Tranq.

*

Gladiatores inuisos habemus, si omni modo vie-
tam impetrare cupiunt: fauemus, si contem-
ptum eius pra se ferunt.

*

in epist.

*

Si mihi vitæ spatium duplicetur, vel ijs tantum-
modo poetis percurrēdis, qui ueniret à Grecis
uocantur, non esset sufficiturum.

* Ex

*

Ex Seruio in 3. Georg.

*

De accusatore lege quincūctia dicta.

*

in 5. Aeneid.

*

Ad militiam euntibus dari solebant custodes,
quibus primo anno regerentur.

*

in 6. Aeneid.

*

Est autem causa difficilis, laudare puerum, non
enim res laudanda, sed spes est.

*

Ex Solino cap. 2.

*

Romam cōditam olympiadis sexta anno tertio.

*

et
24
es te li. * bno Man
L Ar d anza
Pazar et 2 xre
ar CA Vuxon
Cno L 1766
Adreice

OBSERVATIONES RE-
RVM ET VERBORVM
IN FRAGMENTIS
Ciceronis memora-
bilibus.

A Cademicis secun- da partes ab o- mnibus philosophis tribute. 115	Aër. 118
Academicorum mos sen- tentia sua occultan- da. 117	Aegror mare cur ap- pellatum. 113
Acipenser. 120	Aeschines tragœdias a elitavit. 81
Accomodat verbi no- ta. 109	Aetas ferrea. 124
Accusationis distin- ctio. 32	Africa provincia à Ca- silina exipitata. 24
Actum Aegyptii. 102	Agricultura scientia quâ sit necessaria. 87
Acredula. 144	Agricultura præcepta quædam. 60. 80
Adhamare honores. 113	Alabaster. 113
Admodum, qua nota scriberetur. 109	Alba. 47
Adolescens Græcorum. 83	Albana sacra. 145
Adprobat, qua nota scriberetur. 109	Albana columna. vide Columna.
Aegeum mare. 140	Alcyon. 142
Aegyptus. 102	Alcyone stella. 127
	Aluearium. 60
	Ambitus. 84
	Ambitus queritur e- tiam in dinisores. 14

Amicitia quam sent religiose tuende. 37	Architectura scientia patrifamilias neces- saria. 8
Ancharius Rufus. 5	Arcti. 123. 125
Ancus Rex. 64	Arctophylax. 123
Andromeda sidus. 126	Arcturus. 123
Anguis sidus. 123	Argo caelestis imago. 139. 141
Anguitenens. 138. Vide Ophiuchus.	Arietis sidus. 125
Animaduersio. Vide Censor.	Ariminum. 46
Animum hominis esse immortalem. 106	Aristo Chius. 24
Annalis. 8	Aristodemus. 81
Annus urbis 600. 75	Aristotelem explicare si legas per arduum. 92
Annus vere vertens, sive magnus. 93	Aristoteles citatur. 103
Antiochus. 49	Asimulare. 63
Antipater. 112	Atho mons. 79
Antonius M. 34	Aurige sidus. 141
Apollinis ades. 23	B Albus. 43
Appy cum Cicerone mimicitia. 51	Balnea suspensa. 100
Aqua. 118	Beatos nã esse, qui vi- uant, ut velint. 94
Aquarius. 135	Beati omnes esse vo- lunt. 93
Aquillius. 33	Bibulus. 53
Ara caelestis. 132	Blanditia nota leuita- tis. 84
Arcades. 154	Bonus vir. 71
Arcades prosolemi. 8	Bonus vir. 71
Arcefilas. 117	Bonus vir. 71

I N D E X.

Bonum non idem Africani et arietis. 149	118. 117. 135. 137
Bootes. 139	Carneadis ingenium. 69. 112
Bosfar. 32	Carthaginis anni. 66
Bones pluvia praesentiunt. 144	Cassiopea stella. 126
Brachialia. 85	Castrorum custodia dignitas. 150
Breniloquentia. 87	Catilina praetor Africae depraedatus est. 24
Brutus. 50	Catiline scelera. 11. 118
Byturi. 155	dicium & absolutio. ibidem
Admi progenies. 107	Cato M. Censorinus. 81
Cacilius Q. Cos. 11	Cato M. Uticensis. 104
Cacilius Q. à Catilina occisus. 21	Catonis animus. 34
Capio Q. 35	Celene stella. 127
Casaris edilitas. 53 eloquentia. 43. eius honores. ibidem.	Celeritas in actione reprehensa. 10
Catoninus. 39	Censoria damnatio, cur animaduersio dicitur. 82
Calantica. 29	Censorium iudicium nihil adfert dånato praeter ruborem. 83
Callidus M. 26	Censorium officium docere viros moderari vxoribus. 83
Camillus. 43	Centauri sidus. 133
Canceri sidus. 124. 134. 136. 138	Cephei sidus. 118
Canis sidus. 135. 142	
Capedines. 88	
Caprae sidus. 124. 142	
Capricorni sidus. 127.	

Chele.

I N D E X.

Chele. 133. 135. 139	Comodius vocis nota. 109
Chorus canentium. 58	Chryseus. 115. 120
Chrysippus. 115. 120	Communis rerum Platonica ciuitatis. vide Plato.
Ciceronis petitio praetura. 25	Comedia quid. 150
Cicero praetor quasi. ut de repetundis. 9	Caelos esse plures Epicuri credebant. 93
Cicero praetor dissuadet ne quaratur de Sylla bonis. 13	Comprobat verbi notata. 109
Cicero cum Appio redit in gratiam per Pompeium. 51	Compluria. 62
Cicero defendit Mucium. 22	Concertatio. 61. 83
Cituma. 63	Concilium 89
Ciuitas quid. ibidem	Concio. 12
Ciuilis vita philosophica potior. 152	Confidẽtia actori casus necessaria. 9
Ciuiliter viuendum, scienda philosophia. 53	Confiteri & profiteri. 8
53	Coniugium cur à natura comparatum. 56
Claterna. 48	Consecratio magnorum virorum. 107
Cleon. 80	Constituere omnibus rebus. statuere vni. 4
Codicem legere. 12	Constitutum ius. 5
Collegium Corueliorum, vide Corn. Crassus. 18	Consules Scauola & Crassus. 18
Columnae Albanae. 35	Cacilius Iunius. ibid.
Cominius. 9	Cotta & Torquatus. 1

146

I N D E X.

Consulares.	18	Curio. 74. Cur. Q.	25
Controversor.	62	Cynosura.	122
Coniugij descriptio.	26	Cyrus minor.	61
Cornelius Cn.	13	D Ecemviri.	38
Cornelij tribunat ^o .	18	Delphin fid ^o .	129
Cornelius Manilio legē de libertinis dedit.	10	Deltoton.	125
Corneliorum Romę multitudo.	14	Deliaci mercatores.	19
Corneliorum collegium.	ibid.	Democritus.	93
Coronę sidus.	123. 137	Dialectica.	93
Coronę in coniugij.	26	Dictator.	64
Corui sidus.	133	Difteria.	42
Cotta C. prudētia.	11.	Dignitas.	53
ipse de suis ll. abrogandis refert.	ibid.	Dignitas quibus rebus comparatur.	24
Cotta C. Consul.	15	Dignor.	56
Craffi L. Oratoris genus dicendi.	6	Diligentia in re familiarum.	56
Crassus & Scauola Coss. sapientissimi.	11	Dinisorum pœna.	14
Crassus L. ob metū iudicij se interemit.	33	Diuitia.	19. 74
Crateris sidus.	135	Diuitia priscorum Rom.	69
Cupidinum simulacra in Gymnasijs.	119	Dolabella Cn.	13
		Dominatus naturalis.	78
		Domitius Cn. eripit collegijs cooprandi.	19
		E clipsi Solis Romulus perijt.	76.
		Vid.	

I N D E X.

Vid. Romul.	bansur.	64
Edictum de bonorum possessione.	Fascie pedum muliebres.	29
Educationis ris.	Fasti à Flauio publicati.	64
Electra stella.	Fauonius ventus.	132
Eloquentia que non habet admirationē nulla est.	Fauoris vocis nouitas.	51
Engonasis.	Felicitas quid.	43
Ennij loci.	Fides vnde dicta.	84
Epistole vocis nota.	Fides, sidus.	127. 141
Epicureorum dogmata.	Fœnei homines.	9
Equorum domatio.	Fortitudo quid sit.	33
Equi sidus.	Fulginas prefectura.	5
Equites.	idemq; municipij.	5
Equitum iudicia.	Funus quid.	148
Eridanus celestis.	G abinij A. tribunatus.	13
Erucius.	Geminorū imago celestis.	134
Etesie.	Gemini simul ægrotantes.	19
Eunuchi Syriaci.	Gladiatores.	22. & 25
ex Aegypto.	Gracchi caritas.	89
Excello.	Gracchorum irib.	18
Extēporalis vocis nota.	Græcorum instituta quedam.	83
F Abius P.	Græci putarūt veteres melius ali inge-	
Factū ab eo credi debet, cuius interfuit.		
Fasces populo demitte-		

I N D E X.

oia, quam Latini	Hydrae fidus.	138
exercitationibus. 42	Hyperbolus.	80
Gymn. simulacra. 119	Ianiculum.	23
H ector. 105	Ignis.	118
Hellespontus. 38	Imberba.	39
Hercul. Antianus. 46	Immodestus vocabuli	
Herodoti suauitas. 92	nota.	109
Hippocrates. 149	Immodicus qua nota	
Hædi caelestes. 142	exciperetur. ibid.	
Homeri atas. 75	Improbus vox, qua	
Homeri Ilias in nuce	nota scriberetur. 109	
inclusa. 154	Incommodus vocabu-	
Homerus emissus ex	li nota. ibidem.	
Platonis ciuitate. 32	Iniuslitia.	69
Homo, vox, qua nota	Insulbes.	39
scriberetur. 109	Insule beatorum. 95	
Homines fænei. sup.	Intercedendi legi tem-	
Fænei.	pus. 12	
Hom. soli ingenerata	Indicia penes equites,	
cupiditas sciētie. 114	& senatores lege	
Honorem virtus desi-	Plotia. 16	
derat. 76	Iudiciorum corrupto-	
Honores in indignos	rum pœna. 82	
collati. 151	Iudex cōsideratus igno-	
Honor in inuadendi non	scendi querit caus-	
conferat. 10	sus. 154	
Hospites. 59	Iudiciorū prinatorum	
Hyads. 625	lex Cotta. 11	
	Iudicium populi. 32	
	108	

I N D E X.

Iudiciū censorium. 83.	12.
Iulius Sex. Coss. 11	Leges impediētes rem
Iunius M. Conf. ibid.	militarem abroga-
Iurgium quid. 83	tæ. 18
Ius Pontificium. 85	Leges sacrata. 15
Ius an sit naturale. 70	Leges Lulie. 18
Ius sine iniustitia nō est.	Leges Manilie due. 10
77	Lex æterna. 60
Ius esse quod potēiori	Lex duodecim tab. de
utile sit falso dicit. 78	iniurijs. 81.
Iustitia respubl. conti-	Lex Roscia. 16
netur. 70	Lex Seruilia. 32
Iniustitia summa stulti-	Lex Varia maiestati-
tia est. 4	16. 32
L acteus orbis. 134	Leonis sidus. 124. 133
Lalij. 19	Lepidus. 46
Lelij oratio. 88	Leporis sidus. 129. 135
Latine quis docere cœ-	135
perit. 42	Libertinorum suffra-
Lauernium. 120	gia. 10
Laurea. 50	Libidines graues cogi-
Legem dare & ferre	tationum dua. 88
&c. 10	Licinia. 25
Legem abrogare. 11	Lirus fl. 119
Legum ferendarū mos,	Lis quid. 84
q̄sq; intercedendi. ibi-	Litteræ vocis nota. 109
dem.	Locupletes vnde dicit
Legum promulgatio	cæpti. 69
per trinundinum. Legi.	27
	23
	14

I N D E X.

Lucrinum.	114	87	
Ludus.	38	Mel Hymestium. 102	
Luna.	113	Memoria.	95
Lupercor. vestigal.	47	Menander.	142
Lupercalia.	54	Menelai genus dicen-	87
Luscij damnatio.	23	di.	87
Lycurgi institutio.	83	Mens præuidet, memi-	80
Lycij.	38	nit.	80
Lysander.	61	Mercatores.	19
M Agister populi.	64	Merope stella.	127
Magister equitū. ibid.		Metelli Q. nobilitas,	9
Maia stella.	127	virtus, iusurandū.	9
Maiestatis iudiciū.	16	Metellus Pius Q.	24
Mausolus.	151	Metellus L.	25
Marcelli.	19	Militia pronicialium.	7
Marcellus qui bello An-		Militum premia.	46
nibalibus floruit.	87	Mnesarchus.	113
Marcus rex Numæ		Modestus vocabuli no-	109
nepos.	64	ta.	109
Mare ceruleum, pla-		Modicus vocabuli no-	
num.	113	ta. ibid.	
Marij augurium.	143	Modulus vocabuli no-	
Mastruca vestis Sar-		ta. ibid.	
dorum peculiaris.	34	Modus dictio, qua no-	
Materia omnium anti-		ta exciperetur. ibid.	
quissima.	117	Monumentū quid sit,	
Maximus Fabius con-		unde nomen ha-	
sideratus & lentus.		beat.	44
		Mos	

I N D E X.

Mos natura imitator.	Nepa.	132. 135
99	Nereides.	141
Mors.	Nicomachus Tyrius.	
Mucius Q. trib.	22	95
furti accusatus. ibid.	Nisus, vel Nixus.	127
Mulieres cur viri im-	139. 141. Vid. Engo-	
becilliores natura	nasi.	
produxerit.	Nobiles fugere debent	
Mulieribus famosis o-	blanditiam & osten-	
sculum cognati scre-	tationem. vide prin-	
bant.	ceps ciuit.	
Mulieres Rom. caue-	Nobilitas quid sit.	50
bant vino.	Noctū effectio.	80
Mulierum antiquariū	Nodus calesis.	126
mos lauādis vultū.	Norma.	114
Mulierum mos vocis	Note quarumdam vo-	
moliende. ibid.	cum.	109
Mulierum præfecti a-	O ccidere eū quo	
pud Græcos.	potes occidi nō	
Mulierum conuiuū.	licet.	4
Mummius L.	Olympus.	79
Municipium, itemque	Ophiuchus.	123
præfectura Fulginas.	Oppidum ab ope.	105
vide Fulginas.	Oppius Cottam telo	
Muto Q.	appetit.	7
Næuius Comicus.	Optimatis descript.	64
18	Orata.	99
Nautica præceptū.	Orationis suauitas.	92
Negligentia.	acrimonia. ib.	1
	4	tas.

I N D E X.

ibid. Breuitas. ib.	Pecuda	84
Oratorum summum	Pecuniosi à pecu.	69
in permouendis ani-	Per idem tempus locu-	
mi studium.	tio, qua nota excipe-	
26	retur.	109
Ordinis præstantia.	Perpendicularum.	114
58	Persei sidus.	126
Ordo & dispositio in	Per tempus qua nota	
re familiari. ibid.	scriberetur.	109
Orichalcum.	Petulãtia à petẽdo.	84
71	Phacihõis sorores.	130
Oriõ. 125. 129. 130. 140	Phatne.	143
Oscinus.	Philerotis nomen vul-	
91	gatissimum.	14
Ostentatio est signum	Philippus.	46
leuitatis.	Philippus rex Maced.	
84	81	
Pallia.	Philisti breuitas.	92
89	Philosophia.	53
Pallas.	Philosophi quam sero	
136	esse cæperunt.	93
Par p pari reddere.	Philosophia paucis à	
31	dijs data.	150
Paro.	Phænices.	122
152	Phryges.	38
Parsimonia optimum	Pisces sidus. 130. 131. 137	
& familia & recip.	Piscis Australis. 131. 35	
negligal.	Pisonum nomen.	40
83	Piso C.	40
Pastores.		
21		
Patricij & plebei.		
34		
Patrifamilias cultu-		
re, archiecture, lo-		
gistiche cognitio ne-		
cessaria.		
87		
Paulus L.		
19. 91		
Pauperes cõtenni so-		
lent.		
42		
Paupertas.		
58		

Pistr

I N D E X.

Pistris sidus.	140	Pontificum simpuaia	
Placentie municipij		& capedines.	88
dignitas.	40	Põrificiũna. vide Ius.	
Plancus.	46	Pontius.	120
Plato in Aegyptum		Populi desertio. 63. 77	
discendi causa pro-		Populo lasciuẽti quo-	
fictus. 63. item in		modo resistendum.	
Italiã.		85	
Platonis ciuitatis re-		Popularis aura.	82
rum communio.	84	Possessio bonorum ex	
Plebei & patricij, su-		edicto. supra edi-	
pra Patricij.		ctum.	
Ploisus L. primus La-		Possidonius.	95
tine docuit.	42	Prefectura Fulginas,	
Plumie signa.	144	itẽq; municipium.	5
Poëmatorum.	27	Prator.	9
Pœna ciuiles.	76	Principes ciuitatis.	23
Pœnarum genera.	119	Principi ciuitatis si-	
Poëtarum Græcorum		genda ostentatio &	
libertas.	81	blanditia.	84
Poëti Rome licentia		Principis ciuitatis cu-	
maledicendi præclu-		ra, & studium.	86
sa. ibid.		Principũ ciuitatis bo-	
Polii.	122	norum præmia.	90
Pollio Neuus.	150	Probabilia.	117
Pompeius Cn. pater		Probabilis vocabuli	
Magui.	16	nota.	109
Pontifex habet comi-		Probitas vox qua no-	
tia trib. pleb.	15	ta significaretur. ib.	

25

Pro

I N D E X.

Procahit. à procādo.	84	fit necessaria.	87
Procyon.	138.141.84	Reconciliate gratie officia.	37
Profiteri.	8	Repetundæ.	9
Promulgatio. vide lex Propontis.	38	Reproba verbi nota.	109
Proscriptorum filij iure honorū spoliati.	27	Respub. quid.	77
Profeleni.	8	Respub. forme tres.	77
Providētia diuina.	117	Reip. interitus nō potest esse naturalis.	79
Providentia prudentie pars.	88	Responsum elegās cuiusdā piratæ.	72.73
Prouocatio à regibus.	64	Rhetorum odium.	87
Prudentia à prouidendo.	86.93	Roma quo tēpore condita.	157
Prudētia partes tres.	95	Romuli atas erudita.	75
Pseudomenes.	97	Romuli cōsecratio.	75
Puerorū Spartanorum disciplina.	83	Romulus. 75. defectio- ne solis perijt.	96
Puncta.	9	Rutilius P.	32
Purpura.	9	Sagitta sidus.	138.
Q Vemadmodum aduerbij nota.	109	Sagittarius.	137
Quercus.	112	Salarius.	6
R Ane pluuia presentium.	144	Samie.	88
Ratiocinandi ars quā		Samnites.	74
		Sapientia.	79.91
		Sard	

I N D E X.

Sardinia.	32.34	S. C. de lege Calpurnia.	11
Sardi accusant Scaurum.	31	S. C. de lege Cornelia.	14
Saturn. tribunatus.	18	de ambitu.	14
Scæuola et Crassius consules sapientissimi. supra Crassius.		Senatusconsulta de legū derogationibus.	11
Scaworū nobilitas.	16	Seps.	155
Scawrus senatus princeps.	36	Septentriones.	122
Scenici Romæ contemptissimi.	82	Septimij L. genus dicendi.	6
Scipionis odium Rhetorum.	87	Sepultura ius ad Pontifices spectabat.	85
Scipio Cn.	81	Sequestres.	20.
Scipio P. adolescens.	13	Serracum.	39
Scorpius. 118. 132. supr.		Serpentis sidus. 139. supra Anguā.	
Scorpius Nepa.		Seruendi dissimilitudines.	78
Scripti xij.	97	Seruit. iniusta quæ.	72
Scrobes.	62	Seruius rex ignota materia.	64
Scythis antiquior letitia quam lucrum.	48	Signifer. vide Zodiacus.	
Secessiones pl. Rom.	15	Silanus M. cōsulari.	19
Sectio.	38	Simpunia.	88
Seditio vnde nomen nacta.	89	Sisenna L. in gratificando iure liber.	13
Senatus.	28	Sitella in comitijs.	12
Senat. quattuor modis statuit de legibus.	11	Sol. 120. Sola loca.	6
		Sorita	

I N D E X.

T rita.	97	nota.	109
Sortitio.	12	Tempus vocem, qua	
Sortium æquatio. ibid.		nota scripserim.	109
Speculum.	29	Æuarij.	109
Spondei gravitas.	108	Terpolius M.	19
Statua.	35	Terentius.	31
Statuere.	4	Terra.	118
Sterope stella.	127	Tesqua.	151
Stina.	35	Testes pelliti.	36
Stoicorum de sapiente		Thales.	95
opinio.	115	Theophrasti genus di-	
Strophium.	29	cendi mite.	92
Suasorij finis est utili-		Theopompi acrimonia.	
tas.	52	ibid.	
Snauiloquentia.	87	Thucydidi gravitas.	
Subactio agrorum.	92	ibid.	
Suffragia. 10. vide Li-		Timor imbecillus pu-	
berin.		dori magister.	99
Sulpicii tribunatus.	18	Titan.	127.137
Superstio.	54	Tormenta.	17
Syllabæ vocabuli no-		Tragicorum veterum	
ta.	109	multitudo.	95
Symphonia cantus.	26	Tribu mouere.	82
Syria.	19	Tribuni pl. primi duo.	
T antafim. L.	21	15	
Tauri sidus.	125.	Tribuni pl. decē. ibid.	
129.135		Tribuni pl. per ponti-	
Tayrete stella.	127	regati. ib.	
Temporalis vocabuli		Trib. seditiosiss. & con	

[Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page, including names like 'Terpolius M.' and 'Terentius'.]

